

INDEX RERUM

- Et proximitas attenditur Ecclesie, non Terreni, ibidem & num. 31
Ordinationes facte ab eis, qui a Schismaticis Ordines susceperunt, executionem non conferunt, in c. Quod a Prædecessore, n. 3. de Schismat. 228
Ordinationes facte a Schismaticis irritæ sunt quoad executionem tantum, non autem quoad impressionem characteris, ibid. n. 2. & 27 218
Ordinatio facta in forma Ecclesie ab Episcopo etiam hæretico, seu schismatico, siue anathemate, in dato siue ordinationem receperit in Ecclesia siue extra, habenda est rata quoad veritatem ordinis, ibidem n. 29 230
Ordinari potest Clericus primæ Tonsuræ ab Episcopo beneficii etiam tenuissimi, in c. Omnis, n. 92, de penit. & remiss. 135
Ordinatus ab alieno sine licentia proprii est suspensus ipso iure ab executione ordinum, quando proprio Ordinario videbitur, in c. Nullus, n. 8. de Paroch. 378
Vide ibi quod Ordinari.
Ordinari quis potest ab Episc. originis, licet alibi domicilium habeat, in c. Significavit, n. 72. de Paroch. 384
Ordinari merito debet ab Episcopo alieno nisi ejus præbitas, & mores Ordinaris sui testimonio commendentur, in cap. Cum secundum, n. 53. de præben. 113
Etiam in vim licentia Apostolicæ de se promovendi faciendæ ab alieno Episcopo, ibid. n. 54 113
Ordinans alium subditum de Ordinarii licentia potest si vult, sed non tenetur deserte Ordinarii attestationi, ibidem num. 55 113
Ordinans subditum alienum ex commissione speciali Episcopi proprii non tenetur requirere an promovendus sit idoneus, in c. Cum secundum, n. 50, & 55. de præben. 113
Et si promotus reperitur sine titulo non tenetur ei providere, qui ordinavit, sed qui commisit, ibid. n. 52 113
Ordinandi potestas est limitatio jurisdictionis restringitur cum jurisdictione ad essentialia ordinationis non spectat, in c. Statuimus, n. 53. de supplen. neglig. Prælator. 171
Ordinandi potestas licet non competat inferioribus Prælatibus ex vi consecrationis, sed ex concessione Ecclesie, tamen non restringitur ex limitatio jurisdictionis ad certas personas, ibidem, n. 28. & seqq. 172
Ordinandi potestatem habens ex indulto Papæ, ordinando post prohibitionem non imprimit characterem, ibidem num. 32 172
Procedit si prohibitio sit totalis, secus si restricta ad certas personas tantum, ibidem n. 35, & 46 172
Ordinandi potestas cur non possit pro parte consecrari, & pro parte non ibid. n. 46 174
Ordinari ab Episcopo schismaticis etiam ignoranter executionem non recipiunt, in c. Quod a Prædecessore, n. 3. de Schismat. 221
Ordinatus a Prælo non habente potestatem ordinis nihil recipit, & debet iterum ordinari, in c. Statuimus, n. 18. de supplen. neglig. Prælat. pag. 171
Ordinari cum dimissionis Vicarii Collegiæ Ecclesie incident in potestatem Concilii Tridentini in c. Significavit, n. 10. de offic. Archid. 380
Vide in ver. Dimissoria.
Ordinari quis possit ab alieno Episcopo, vel Metropolitanis, si proprius Episcopus sit hæreticus, & Ganonici omnes sint dispersi, in c. Absolutus, n. 29. & seqq. usq. in fin. de Hæreticis, pag. 224
Ordinari quando quis possit ab alieno ob delictum proprii Episcopi, ibid. n. 33 224
Ordines suscipere an possit exemptus à quo maluerit Episcopo, ibid. n. 30 224
Ordines per saltum.
Ordinatus ad sacros ordines prætermisiss minoribus, characterem recipit, in c. Tua litteræ, n. 3. & seqq. usq. ad n. 6. de Cler. per salt. prom. 243
Ordinatio in Presbyteratum conferendi sunt ordines inferiores de quibus ignoratur an fuerint collati, ibidem num. 9 249
Ordinatus per saltum si nolit ministrare non debet præcise cogi ut eperce ordinem prætermisissum, n. 12 243
Ordinatus per saltum si ministraverit, habens pro non ordinato in sui præjudicium, nec potest eligi in Episcopatum, ibid. n. 20 244
Ordinatus in Presbyterum omisso Diaconatu, vel Subdiaconatu recipit characterem, licet non ordinis executionem, in cap. Requisivit, num. 14. de ordinat. ab episcopo. 204

ET VERBORUM.

- Et quid si confecto titulo ordinationem deceperit, ibidem num. 62, & 66. usque in fin. 111
Successor tenetur ex delicto episcopi, qui Clericum sine titulo ordinavit, ibidem n. 27. & seqq. 111
Ordinator tenetur constituere ordinato ad sacros ordines sine certo titulo unde perpetuo vivere possit, ibidem num. 35 111
Obligatio episcopi ordinantis Clericum sine titulo oritur ex contrahit, vel quasi, & ideo transit ad heredem, ibid. num. 37 112
Obligatio, que contrahitur ex ordinatione sine titulo an sit realis, vel personalis, ibidem n. 40. pag. 112
Episcopus tenetur providere ordinatis si eorum patrimonio percat caumata, vel alluvione, ibid. n. 46 112
Ordinatus ad sacros sine titulo post Concilium Tridentinum an sint suspensi ab executione ordinum, ac si ministraverint irregulares, ibidem n. 63 114
Ordinari sine titulo ex Constitutione Sixti V. suspensi erant ab executione ordinum, ac si ministrassent irregulares, sed ea Constitutio redacta fuit à Clemente VIII, ad terminos juris, & Concilii Tridentini, ibid. n. 65 114
Ordinatus ad sacros ordines, qui confecto titulo ordinationem deceperit, an incidat in suspensionem ab ordinum executione, ibidem n. 46. & seqq. usque in finem 114
Ordinari sine certo titulo beneficii, vel patrimonii quas tenent incurrunt secundum jus antiquum, medium, & novissimum, ibid. n. 67 114
Ordinatus ad sacros ordines sine titulo à pluribus Episcopis potest quemlibet in solidum convenire pro alimentis, in c. Episcopus, n. 7. de præben. 87
Is tamen qui non ordinavit, non tenetur ex factio ordinariis, ibid. n. 6 85
Ordinatus ad sacros sine titulo beneficii, vel patrimonii ordinator tenetur vitæ necessaria ministrare, ibid. n. 7 85
Ordinatus ad sacros ordines sine titulo si ex patrimonio sustentari valeat, non potest petere alimenta ab ordinatore, ibidem n. 6. & seqq. pag. 88
Et quid post Concilium Tridentinum, ibidem n. 29 86
Ordinatus ad sacros ordines an possit petere alimenta ab ordinatore, licet habeat patrimonium sufficiens si ad illius titulum expressè ordinatus non fuerit, ibidem n. 18 86
Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. n. 23, & 29. 86
Ordinatus si habeat patrem divitem, à quo possit exigere alimenta, non potest illa petere ab ordinatore, ibidem n. 20 86
Secus post Concilium Tridentinum, ibid. n. 26. pag. 86
Ordinatus ad sacros ordines sine titulo ab ordinatore iuste petit beneficium, nisi post ordinationem se reddiderit indignum, in c. Accepimus, nu. 1. & seqq. de ætat. & qualitat. 274
Ordinatio ad sacros sine titulo, ac beneficium petenti, nec ordinator, nec successor potest obicere quod sit illiteratus, ibidem n. 11. 274
Ordinatus ad titulum patrimonii de jure communi non potest invitatus detineri in Dialecti in cap. Ad audientiam, n. 30. de renunciat. 248
Secus post Concilium Tridentinum, ibid. n. 32. pag. 248
Vide in ver. Clericus quoad titulum.
Episcopus non potest quemquam ad sacros ordines promoverè ad titulum pensionis, nisi pro necessitate, vel commoditate ecclesiarum suarum, in cap. Ad audientiam, n. 35. de Relept. 244
Pensio non est titulus ad ordines sacros nisi dispensative, ibidem n. 136 244
Ordinari nemo potest ad titulum officii manualis, in c. De Recltoribus, n. 27. de Cler. agrot. pag. 197
Ordines per vim, & metum.
Ordinatus per metum si ordinem exerceat ignorans nullitatem an censetur ratificare, in c. Significatum, num. 14. de Regular. 43
Ordinatus coactè ad ordinem Subdiaconatus an tenetur ad continentiam, in c. Majores, n. 90. & seqq. usque in finem de baptis. 357
Quid si coactio sit absoluta, ibid. n. 91 357
Et quid si coactio sit conditionalis, seu per metum, ibidem num. 92 327
Quid si metus sit levis, ibid. num. 92 327
Et quid si metus sit cadens in constantem virum, ibidem num. 94 327
Et quid si ordinatus prius habebat uxorem, ibidem num. 95 & 103 327
Et quid si uxorem non habebat, ibid. n. 98 327
Ordinatus ad Subdiaconatum per coactionem absolutam non tenetur continere, quia nec recepit characterem, ibid. num. 91 327

- Ordinatio per metum non succurritur actione, quod metus causa, quia contra impressionem characteris restituito dicit non potest, ibidem n. 100 328
Ordinatus ad sacros ordines per vim conditionalem, nisi continetur privilegio Clericalibus non gaudet, ibidem num. 102 328
Ordinatus ad Subdiaconatum per vim, & metum non tenetur continere, licet uxorem non habeat, secundum opinionem, quam vltimo firmavit Rota, ibidem num. 103. & seqq. usque ad n. 103. pag. 328
Erlervat Cancellaria, & Penitentaria, ibid. n. 108. 328
Ordinatus ad Subdiaconatum per vim conditionalem tenetur vivere secus dum essentiam Subdiaconatus, sed non secus dum illius accidentia, ibidem n. 112 329
Ordinatus ad sacros per metum provientem ab intrinseco, & causis naturalibus tenetur continentiam servare, ibidem n. 116 329
Vide in ver. coactio, & in ver. Ordo quoad continentiam.
Organum vocis est fallax, in c. Consultationi, n. 8. de sponsalib. & matrim. 12
Orientalis Ecclesia non ideo excusatur à lege continentie quod illam non suscipit, sed quia Papa eius consuetudinem approbavit, in c. Treguas, n. 58. de Treg. & pac. 527
Ore non aliud loquamur, & aliud corde, ne lituus Judæ, & Herodiani in cap. Falsidicus, n. 166. de crim. falli. 319
Ostiaris, & Acolythi officia que sint, in cap. Cum contingat, n. 60. de ætat. & qual. 262
Ostium continetur appellatio domus, in c. Cum contingat, n. 134. de ætat. & qual. 275
Ostracismus laudatur à Xenophonte, in c. Neregiologi, nu. 54. de Regular. 119
Oves Christi sunt omnes tam fideles, quam infideles per creationem, licet non sint de ovili Ecclesie, in cap. Canonum statuta, n. 65. de Constitut. 25
Ovis cum minaretur Sacerdotibus, à Deo lepra percussus est, in cap. Ecclesia S. Marie, n. 24. de Constitut. 162
P.
Pactum ut receptus solvat pensionem collaris debitam non est simoniacum, in c. Præterea, num. 82. Ne. que. vic. ces. lras. 197
Ad Pacti observantiam pacificens compelli debet per censuram Ecclesiasticam, in c. Anrigonus, n. 52. de pactis. 532
Pacta contra leges, aut bonos mores, vel alia captio non sunt servanda, ibid. n. 4 532
Pactum non servans peccat mortaliter, & restituitur contra opinio quorundam Theologorum, ibid. n. 5. 532
Obligatio, que ex pacto proficitur habet concursum juris naturalis, & divini, ibidem n. 6. pag. 532
Pacti violatio opponitur iustitiæ, & charitati, ibid. n. 8. 532
Pactum quantumcumque nudum parit actionem secundum Canones, ibidem n. 15. usque ad n. 31 533
Deus, & bona conscientia non distinguunt inter pactum nudum, & velicum, ibidem n. 17. 534
Pactum nudum quid sit, ibid. n. 18 534
Pactum nudum vestitur sex modis, ibidem n. 19. pag. 534
Pactum nudum vestitur chirographo, ibid. n. 20. pag. 534
Pactum nudum de jure civili parit actionem, ibid. n. 21 534
Fallit in octo casibus, ibidem n. 22 534
Pactum nudum de jure Canonico dicitur vestitum robore Canonice sanctionis, ibidem n. 24 534
Ex Pacto nudo in foro Ecclesie an possit procedi per vim actionis inter laicos subiectos Imperio, an vero sit procedendum per evangelicam denunciationem, ibid. n. 25 535
Index laicus in terra subiectus Imperio potest repellere agentem contra laicum ex nudo pacto, ibidem n. 26 535
Secus in terra Ecclesie, ibid. n. 27 535
Pactum per quod beneficium debet pecunia resignari, non valet, in c. Cum pidem, n. 1. de Pactis. 541
Pacta iniuta cum Principe cum subdito servanda sunt etiam per successorem, in c. Ex epistola, n. 2. de probat. ibid. 548
Pactum de redimendo in lib. illis excoisum officiorum non opponitur expressè, sed supponitur redimendi facultas, ibid. n. 10 553
Pactum omne, & conventio in beneficiis, & aliis spiritualibus simoniam inducit, in c. Tua litteræ, num. 15. de Simonia. 175
Pactum dandi spirituali pro spirituali an fieri possit sine violatione, ibidem n. 22. similiter pag. 175
Pacta si respiciant tantum religionem, immutari possunt per Papam etiam si sint licita, secus si respiciant commodum temporale, in c. Significatum, n. 26. de præben. 109
Pactum interdicti non potest præjudicare superiori, ibid. num. 27. 100
4. Page

INDEX RERUM

- 4. Papae auctoritas in partibus respicientibus religionem, & iuramentum semper intelligitur excepta, ibidem n. 27. 100
4. Pactum quatuordecimque simplex potest appellari fides, ibidem, n. 31. 101
4. Pactum nudum quomvis non pariat actionem, parit tamen exceptionem, & recedens a pacto peccat mortaliter ibidem num. 34. 101
5. Inter pactum nudum, & vestium nec Deus, nec bona confitentia distinguuntur, ibid. n. 35. 101
2. Iudex laicus in remis subiectis Imperio potest repellere agentem excepto audo, in c. Artigonu, n. 26, de pacti, 101
Secus in Terris Ecclesiar, ibid. n. 39. 101
2. Pactum de succedendo post mortem Praelati in ipsius Ecclesia non valet, in c. Acceptimus n. 12. & 14. de pacti. 101
2. Pactum fortasse successione in beneficiis Ecclesiasticis votum captanda mortis inducit, ibid. n. 3. 101
2. Pactum de hereditate viventes valet dummodo ille consentit, & in consensu uique ad mortem perseveraverit, ibidem, n. 5. 102
2. Pactum de succedendo in beneficio non sustinetur ex consensu beneficiarii, ibid. n. 6. 102
2. Pactum in initium tempore prohibito non valet licet eius effectus conferatur in tempore permissum, ibid. n. 8. 102
1. Pactum iuri consensum minoriam inducit, in c. Cum M. n. 36 de Constat. 154
1. Pactum in votum inter eligentes non nocet electo, ib. n. 38. 155
4. Pacta ne bona emphyteutice alienentur in Ecclesiam an sint contra immunitatem Ecclesiasticam, in c. Potuit, n. 28 & seq. uq. in finem, de locat. & conduct. 281
4. Pacto privatorum conveniri potest ne res in Ecclesiam alienentur, ibid. n. 29. 281
4. Idem ex veris potest in ultima voluntate, ibid. n. 30. 281
6. Pactum de redimendo minus pretium rei, in c. In Civitate, num. 27. de Usur. 292
3. Pactum iuratum de conficiendo inventario rerum relictendarum soluto Matrimonio an impediat probationem per Testes, in c. Sicut, n. 10. De probat. 162
2. Pactum ut probatio rerum relictendarum soluto Matrimonio aliter fieri non possit quam per inventarium, an firmetur iuramento, ibid. num. 11. & uum. 16. & seq. uq. in finem. 162
2. Pactum, & rerum traditio si alias quam per inventarium probari non possit, est nullum, ibid. n. 15. & n. 18. 163
Eran firmetur iuramento, ibid. num. 16. & num. 18. n. 8. seq. uq. in finem. 163
2. Pactum ut non liceat probare nisi per scripturam est contra bonos mores, ibid. n. 23. 164
2. Pactum per quod Beneficium debet pecunia resignari, non valet, in c. Cum pridem, n. 2. de pactis. 547
3. Paganii, Scintideles an, & in quibus subsint iurisdictioni Ecclesiar, in c. Canonum statuta, n. 64. & seq. uq. ad n. 93. de Constat. 25
3. Palatium Episcopi immunitate gaudet, quamvis sit extra fines Ecclesiae, vel extra quadraginta passus, & in eo non sit Capella, in c. Ecclesiae, n. 29. de immunitate Ecclesiar. 388
5. Et quid in palatio inferioris praelati, n. 35. & 36. ibid. 388
5. Familia Episcopi gaudet privilegio fori licet sit secularis, ibid. n. 41. 388
2. Palatia Cardinalium an gaudent immunitate, ibid. n. 32. 388
5. Et quid in Vrbe, ibid. n. 33. 388
1. Palaeum habeat Canonis auctoritatem, unde dicitur, & quibus fuerit illam auctor, in c. Canonum statuta, n. 43. de Constat. 25
2. Palea est sine legis auctoritate, in c. De eo, n. 29. de tempori. ordinat. 178
1. Palatinum Concilium tempore Urbani VI. celebratum nullam habet auctoritatem, in c. Canonum statuta, n. 25. de Constat. 27
1. Paludes meliorate colorum curia non debent separatim censeri, in c. Cum M. n. 41. de Constat. pag. 165
3. Pallium a Sede Apostolica non traditur electo in Archiepiscopatum nisi prius praesiter fidelitatis, & obediencie iuramentum, in cap. Significasti, n. 1. de elect. 9
2. Pallium potest recipere Nuncios, ibidem, n. 2. pag. 9
2. Palli traditio confertur plenitudo Pontificalis Officii, ibid. n. 7. 9
1. Pallio non excepto Archiepiscopus potest exercere ea quae sunt iurisdictionis tantum, in c. Quanto, uum. 37. de consecrat. 264
2. Pallium est pontificale Archiepiscopi, in cap. Quia nos, n. 2. de Auth. & uq. pall. 141
2. Pallio non utitur Archiepiscopus in Diocesi aliena etiam de licentia Diocesanii, nisi super hoc sit privilegiatus, ibid. num. 7. 141
2. Pallio usus illicitus est, quam pontificalium, ibidem num. 8. 141

ET VERBORUM.

- 2. In causis maioribus Sedes Apostolica magna circumspicienda, & maturate procedere consuevit, ibid. n. 74. 116
De fidei Papa disputare non licet, ibidem dict. n. 74. 116
2. Plenitudo Papalis potestatis quoad res temporales non exit limites potestatis dispensative, ibidem n. 82. 117
2. Papa tantum habens apicem potestatis dispensative potest multo plus dispensare de rebus Ecclesiae, quam quicumque alius Ecclesiae alius Praelatus, ibidem n. 83. 117
2. Iudicium eius debet de vultu Dei prodire, ibid. n. 84. 117
2. Inter Papa potestatem, & potestatem Episcoporum quae sit proportio, in c. Sicut unum, n. 2. de excess. Praelat. 2
2. Papa supra ius, contra ius, & extra ius omnia potest, in cap. Consultationibus, n. 25. de cler. agrotant. 204
2. Peccatorum correctio spectat ad papam, & qui negat potestatem Papae, negat se Christianum, in c. Nos quidem, n. 47. de telum. 223
4. Papae & Imperatoris limitatae potestates sunt tributa a Deo, in c. Consultationibus, n. 29. de cler. agrotant. 205
4. Papa quoad hoc concedit non concedendo propter importunitatem imperatorum, ibid. n. 32. pag. 207
4. Quaedam sunt possessa papae, quae tamen non sunt honesta, nec laudabilia, ut beneficium revocare, ibid. n. 36. 207
4. Papa potest omnia, clava tamen non erant, ibid. n. 67. 208
4. Duplex est potestas in papa, ibidem n. 72. 209
2. Papa non potest immutare statum Ecclesiae, in cap. Acceptimus, num. 32. de passis. 564
2. Papa, & Episcopus se habent ad Ecclesiam sicut vir ad uxorem suam, ibid. n. 37. 564
2. Papa habet immediate a Christo potestatem ferendi leges habentes vim obligandi Ecclesiam ad illas acceptandas, & observandas, in c. Treguas, n. 52. de Tregu. & pace. 126
2. Papa potest facere ut transigat, quae nulla est, sit aliqua, in cap. Veniens, n. 4. de n. aliud. 369
2. Papa licet supremam habeat auctoritatem, tamen se non prehendit, in c. Non debet, num. 4. de Constat. & abstin. 74
2. Papa potest a sua sententia eximere, sed non licentiam peccandi tribuere, in c. Sacris, num. 30. de his quae vi mensur. caul. 590
2. Papa delegat iure laico causas criminales Clericorum, & facultatem excommunicandi, in cap. perniciosum, num. 19. de Offic. ordinari. 422
3. Papa an possit generaliter concedere, ut iudex laicus Clericum distinguat, vel condemnet, in cap. Nullus, num. 9. de for. compet. 53
4. Papa in laicorum obsequio potestatem non habet, nisi pro ut dirigitur ad beatum vivendum, in c. Significatum, nu. 22. de praeben. 99
Vide in ver. Laicus quoad forum.
6. Papa potest collectare Ecclesiasticis orbis, in cap. Praeterea, n. 19. Ne Praelat. vice suas. 191
4. Papae ratione peccati omnia anima subiecta est, in cap. Cum esset, n. 11. 49. & 133. & seq. de testam. 322
4. Papae auctoritas ubi agitur de materia peccati non circumscriptur limitibus alicuius territorii, ibid. num. 45. 49. 133. & seq. de testam. 322
4. Papa non potest statueri contra statum universalem Ecclesiae, ibid. num. 181. 345
4. Licet receperit a Deo potestatem, & dignitatem Pontificatus, non tamen potestatem peccandi, ibid. n. 182. 345
Vide in ver. Papa quoad delictum.
2. Papa in spiritualibus omnia potest, & nullus potest querere possessionem, quae illi praesudicet, in cap. Cum ex illo, n. 5. de Translat. Episcopi, pag. 127
5. Papa de potestate absoluta potest mutare substantiam rei, & de eo, quod nihil est, aliquid facere, in c. Cum ad Monasterium, n. 54. de Constat. Eccel. vel Altar. 269
3. Papa licet sit Ordinarius singulorum tamen causas ab Ordinariis non avocet sine iusta, & rationabili causa, in c. Ex parte, n. 3. de for. compet. pag. 93
3. Et per transcriptionem manu propria signatur, ib. n. 6. & 8. 93
3. Papa explet munus per vilesanos, & alios inferioris, media per Episcopos, & supra per sapientum, ibid. n. 5. 93
3. Papae subscriptio in causis advocandis ab Ordinariis in prima instantia quando requiritur, ibid. n. 9. & seq. 93
6. Papa ratione criminis potest absolvere vasallos laicorum ab omni obligatione, & alios eisdem obnoxios ad quocumque pacto etiam iurato, in c. Absolutos, num. 2. de Haereticis. 212
4. In concernentibus animam omnes homines de mundo sunt de foro Ecclesiae, in c. Nulli, n. 6. de Reb. by. Jel. non alienand. 275
6. Papa in terris Ecclesiae vendicat sibi omnia iura temporaria, & licet Camerae fiscalem, cui applicatur bona confiscata, in c. Verigenis, n. 2. de Haereticis. 218
6. Papa propter in iustitias, & alias iniquitates potest iudices seculares dignitate privare, ibid. n. 2. pag. 218

Vide in ver. Beneficium.

Papa

INDEX RERUM

Papa quoad adiutoria. Papa ex speciali indulgentia. & dispensatione potest tribuere... Papa quoad communitatem voluntatum. Papa quoad confirmationem potest immutare, alterare, & interpretari...

Eccl'astica disciplina statuta sunt, in c. Tuarum, num. 26. Potest fides symbolum ordinare etiam in concilio, in c. Firmiter, num. 38. de Summa Trinit. & fid. Cathol. Vide in ver. Concilii auctoritas. Constitutiones in concilio edenda sunt nomine Papae...

ET VERBORUM.

Nec Psylli, nec Petri preceptis adstringitur, seu Dei, ibidem num. 17. Ante consecrationem, & coronationem ex stylo non scribitur Pontificatus in Data, in c. Licet de vitanda, num. 5. de elect. Ante coronationem quomodo scribat Datum, qualiter nominet, & de Bullas, ibidem n. 9. pag. 21...

n. 13. de elect. Quomodo intelligatur dispensatio super residentia in Ecclesia Curata, quae est de iure divino, ibid. n. 22. Dispensatio potest ad duo Curata declarandi in Divinum ob aliquam circumstantiam in illo casu ad personam residentiam non obligare, ibid. n. 24. Dispensat in omnibus statutis Ecclesiae, in c. Nimis, n. 13. de fil. Presbyter. Solus Papa dispensat in voto solemnium pauperatis, & continentiae, in c. Perniciosam, n. 38. de Off. Ordinar. Item dispensat contra apostolici super bigamia, ibid. n. 64. 433. Ex causa dispensat contra Evangelium, in c. Cum pridem, n. 75. de pactis. Contrarium, ibidem n. 81. Ita se habet ad legem Divinam sicuti quilibet privatus ad legem humanam, ibidem n. 79. In lege Divina non dispensat proprie, sed declarat eam in aliquo casu non obligare, ibidem n. 80. Faciens actum prohibitum, super quo potestatem habet dispensandi cum inhabili, censetur tacite dispensare, ibidem num. 145. Super sigillo Confessionis dispensare non potest, in cap. Officii, n. 28. & 30. de poenit. & censil. pag. 124. Voluntas Papae in dispensationibus habetur pro ratione, in c. Quia in tantum, n. 15. de praeben. Declaratur, ibidem n. 16. Non dispensat cum Religiosis iuste eieciis ab Ordine ut Missam celebrent in saeculo, in c. Ne religiosi, n. 10. de Regular. Potest ex gravi causa dispensare, ut in una specie tantum fiat consecratio, in c. Cum venisset, n. 30. de sacra unct. 294. An possit cum Monacho super proprietate, vel libera peculii administratione dispensare, in c. Monachi, n. 22. de stat. Monach. Aut facere de Monacho non monachum, ibidem n. 13. 166. In his, quae sunt de iure Divino non dispensat in casibus libi permittis, nisi ex iusta, & rationabili causa, in c. Quanto, n. 62. de Translat. Episcopi, n. 135. Super pluralitate Cathedralium non dispensat, nec super matrimonio rato, & aliis huiusmodi sine gravi causa, ibid. n. 85. & 92. In omnibus irregularitatibus etiam bigamiae dispensat, in c. Nisi cum pridem, n. 81. de reuocac. Papa, vel Concilium admittendo Clericos ad Tabellionatum exercendum, aut officium tribuendo, videtur eos inhabilitate, in c. Sicut te, n. 60. & 68. Ne Cler. vel Monach. 429. Non potest Papa dispensare ut reus deponat sine iuramento eique fides adhibeatur, in c. Audivimus, n. 60. de reliq. & veter. Sancti. 336. Dispensare potest Ecclesia super voto continentiae solemnizato per suspensionem sacri ordinis, in c. A nobis, n. 21. de bigam. Dispensationes matrimoniales, Vide in ver. Papa quoad matrimonium. Dispensatio Papae in votis sine iusta causa non prodest in foro animae, in c. Dilecti, n. 21. de reuocac. 166. Papa in votis non dispensat sed declarat, ibid. n. 22. 166. Vide in ver. Dispensatio. Papa an possit dispensare cum monacho, ut habeat proprium, vel uxorem ducat, late discutitur, in c. Cum ad monachorium, n. 45. & seq. usque in fin. de stat. monach. 293. Papa in multis praeter articulos fidei dispensare non potest, ibidem num. 45. Papa non potest dispensare in voto solemnium continentiae etiam propter multitudinis bonum, secundum opinionem D. Thomae, ibidem n. 46. pag. 193. Contrarium, ibid. n. 48. & 61. Papa dispensat in voto continentiae solemnizato per suspensionem sacri ordinis, ibid. n. 49. pag. 194. Papa ex magna causa potest dispensare cum monacho super voto continentiae, & pauperatis, ibid. n. 55. 194. Sed sine huiusmodi causa non potest, & quae sit magna causa, ibidem, n. 61. & 62. & 64. Papa pluries dispensavit cum Regularibus etiam Sacerdotibus, & Episcopis, ut possent contrahere matrimonio, ut in exemptis hic positus, ibid. n. 66. 195. Papa dispensare potest contra jus positivum etiam sine ulla causa, ibidem n. 78. 196. Dispensatio Papae ut monachus habeat proprium nunquam valet, nisi magna causa, & vera sit, ibid. n. 81. 197. Secus in dispensatione, ut matrimonio contrahat, qui tenet, si credat bonam dispensationem, licet peccet exigendo debitum, ibidem n. 82. pag. 197. Et quae sit ratio diversitatis, ibidem n. 83. 197. Papa non potest facere ut Monachus habeat uxorem, vel proprium quando Monachus est; sed bene potest ex magna

INDEX RERVM

- magna causa facere de Monachio non Monachum, ibid. nu. 67. 68. & 70.
Naxari distinctio, quod Papa dispensare possit, ut Monachus uxorem ducat, non autem ut habeat proprium, relictur, ib. n. 70.
Vide in ver. Regulari quoad votum paupertatis.
1. Dispensat solus Papa cum Clerico seculari, qui in excommunicatione recipit Ordines, etiam illa excommunicatione Episcopum possit absolvere, in c. Cum illorum, n. 8. de sent. excom.
Vide in ver. Excommunicationis effectus.
2. Papa solus dispensat ut laici admittantur cum collegiis ad eligendum, in c. Mallina, n. 5. & 29. de elect.
3. Papa solus dispensat in Matrimonio rato non consummato, in cap. Perniciosam, n. 61. de offic. ordinar.
4. Item dispensat in aliquibus gradibus prohibitis in Levitico, ibid. num. 62.
5. Item dispensat contra Apostolum super Bigamia, ibidem num. 64.
Papa quoad electionem.
2. Papae electio de iure communi valida est quomodo cumque quae partes Cardinalium consentiant in aliquem, ut in electum, in c. Caulam, n. 27. de elect.
3. In qua aetate eligi possit, in cap. Cum in cunctis, n. 28. de elect.
4. Eligi debet saltem a duobus partibus Cardinalium, & alter se intrudens in Papam tum incidit cum sibi adherentibus in poenas Constitutionis, in c. Licet de vitanda, de elect.
Vide in ver. Electio Papae, & in ver. Cardinales quoad electionem Papa.
2. Nulla exceptio opponi potest Papae electio a duobus partibus Cardinalium, ib. n. 11.
3. Non potest opponi Papae quod Cardinales eligentes sint excommunicati, vel suspensi, ib. n. 12. pag.
2. Obijci non potest Papae electio quod non sit uxoratus, vel Monachus, ib. n. 12. & seq.
3. Pontifices sex post Alexandrum III, numerantur electi, qui non erant Cardinales, ib. n. 15. pag.
4. Electio Papae nulla habet specialia, ib. n. 23. pag.
5. Et forma non est obnoxia, sed quomodo cumque appareat duas partes Cardinalium in unum consensisse, jus habet, & verus est Papa, ib. n. 24. pag.
6. Et quid post Constitutionem Gregorij XV, ibidem num. 25.
7. Electio Papae requirit duas ex tribus partibus Cardinalium tam de iure communi, quam ex Constitutione Gregorij XV, ib. num. 26.
8. Electio Papae ex Gregoriana Constitutione redacta est ad tres formas Concilij Generalis, ib. num. 38.
9. Electio Papae quae per inspirationem fieri debet per ver. Eligendi intelligibili voce prolatum, ib. n. 32.
2. Ubi primum canonicè electur a sacro Collegio Cardinalium, supremam a Deo potestatem sine medio consequitur, in cap. Significasti, num. 32. de elect.
3. Electus in papam per simoniam non est Apostolicus, sed Apostolicus, in c. Cum pridem, n. 54. de pactis.
4. Quasi eligendus in c. Accepimus, n. 49. de pactis.
5. Non potest alteri tribuere facultatem eligendi Romanum Pontificem, ibid. n. 55.
6. Mihi non est de substantia electionis Papae, in cap. Qui Presbyterum, n. 89. de poenit. & remis.
Papa quoad Episcopatum unionem, & divisionem.
7. Papa potest Episcopatum unire, etiam sine causa, in cap. Sicut uniri, n. 3. de excess. Praelat.
2. In uno Episcopatu potest duos Episcopos constituere, in c. Quanto, n. 51. & 59. de translat. Episcopi.
3. Unus Episcopatus potest concedere duos Episcopatus, item plures in unum uniri, & unum in plures dividere, in c. 59. & 89.
Vide in ver. Visio Episcopatum.
2. Papa Episcopatum dividere non potest sine iusta causa Episcopato non consentiente, ibid. n. 69. pag.
Papa quoad Episcoporum promotionem, reuocacionem, translationem, & depositionem.
2. Papa an possit Episcopum invitum transferre iustissime dicitur, in c. Quanto, num. 11. & seq. ulque in fin. de translat. Episcopi.
3. Non possit Papam transferre Episcopum invitum quibus rationibus probetur, ib. n. 13. & seq. ulque ad n. 22.

- 2. Possit pro libito voluntatis Episcopum transferre invitum qui Auctores sententiarum, ib. n. 32.
3. Potest Episcopum deponere etiam sine causa, ib. num. 40.
2. Contrarium, ibidem num. 78.
3. Potest facere pactatum ad tempus, ibid. nu. 41.
4. In uno Episcopatu potest duos Episcopos constituere, ibidem num. 51. & 89.
5. Unus Episcopatus potest concedere duos Episcopatus, item plures in unum uniri, & unum in plures dividere, ibidem num. 59. & 89.
2. Si videt membrum Ecclesiae id est Episcopum inutilem esse ob persecutionem, quam patitur, debet illum amovere, & ad aliam Ecclesiam transferre, ibidem num. 61.
3. An habeat aequalem potestatem in Episcopatibus, aequae in beneficiis inferioribus, ibid. n. 87.
4. Potest Episcopum deponere etiam sine causa, in c. Conlatantibus, n. 30. de Cler. excom.
4. Contrarium, ibidem n. 45. & seq. ulque ad n. 51. & 76.
4. Declaratur, ibidem n. 72. & 76.
6. Papa solus potest promoveri ad Episcopales, Archiepiscopales, & alias majores dignitates, in cap. Quoad Praedecessore, n. 87. de Schismat. pag.
2. Papa solus dissolvit spirituale coniugium, non humana, sed divina auctoritate, in c. Cum ex illo, num. 17. de Translat. Episcopi.
Vide in ver. Deposito, Reuocacio, Translatio, & in ver. Episcopus quoad promotionem, & c. & in ver. Episcopus quoad translationem.

Papa quoad exemptionem, & privilegia.

- 2. Papam Ecclesiam ab aliis exemptam, intelligitur eam sibi immediate subicere, in c. Cum tempore, n. 3. de Arbitr.
7. Potest concedere privilegium audiendi confessiones alicuius Diocesis, etiam Episcopo invito, & contra ipsius opinionem damnari ut periculo in fide, in cap. Omnis, n. 73. de poenit. & remis. pag.
4. Potest tribuere facultatem testandi de rebus Ecclesialicis tam Clericis secularibus, quam Regularibus, in c. Si quis sanus, n. 25. de Pecul. Cleric.
4. Declaratur, ibidem num. 26.
1. Gratia est quicquid facit Papa, in c. Bonae memoriae, n. 65. de postulat. Praelat.
7. Est iudex ordinarius exemptorum, in c. Ex parte, num. 27. & 48. de privil.
7. Nunquam ira eximit aliquem a iurisdictione, quin ipse possit per se, vel Delegatos procedere, ibid. n. 22.
7. Cum tribuit jus procedendi contra exemptos auctoritate delegata non violat exemptionem, in c. Tuamur, n. 21. de privileg.
2. Potest a sua sententia eximere, sed non licentiam peccati tribuere, in c. Sacri, n. 30. de his quae vi met. caus.
7. Papa est iudex Ordinarius exemptorum, in c. Sacro, n. 62. de sent. excom.
Vide in ver. Exempti, Exemptio, Privilegium.

Papa quoad fidei articulos.

- 1. Papa potest fidei symbolum ordinare etiam sine Concilio, in cap. Firmiter, num. 38. de Summa Trinit. & fide Cathol.
2. Papa cur non possit aliquid statere contra articulos fidei semel definitos, in c. Significasti, n. 13. de elect.
3. In particularibus articulis potest errare, in cap. Venerabili, num. 11. & 29. & 37. de rellib. pag.
3. In his quae spectant ad fidem, vel statum uniuersalem totius Ecclesiae errare non potest, ibidem n. 30. 40. & 42.

Vide in ver. Canonizatio Sanctorum.

- 3. Iudicio Papae in determinationibus fidei magis standum est, quam quorumlibet sapientum in scripturis opinionum, ibidem n. 36.
6. Ut homo, privatus errare potest in fide, quod tamen haecenus per Deum gratiam non legitur contingisse, in c. Majores, n. 13. de Baptism.
5. Deus non delectat Papam impeccabilitatem in agendo, dedit tamen infallibilitatem in definitio ibidem n. 14.
Vide in ver. Concilium generale quoad potestatem.

ET VERBORVM.

Papa quoad infundacionem.

- 2. Papa an possit in praedictum successorem aliquem de fundo nondum devoluto successore vasallo investire, in cap. Ex parte, num. 13. & num. seq. de feodis, pag.
4. Et quid post Bullam Pij V. ibidem a num. 30. & seq. ulque in fin.
4. Er an possit sine consilio, & assensu Cardinalium declarare super evidenti utilitate, ibid. num. 14. 18. & seq. ulque ad num. 20.
3. Successor non tenetur ratam habere investituram non expleam praedecessoris de fundo, quod alius tener, nisi eo consentiente alius fuerit investitus, ibidem num. 15. pag.
4. Investitura de fundo nondum aperto de consensu Vasalli non expirat morte infendantis, ibid. nu. 16. 187.
4. Et ligat successorem, ibid. num. 17.
4. Cardinalium consensus in infundacione magnae civitatis de necessitate non requiritur, sed de honestate tantum, ibidem num. 25.
4. Princeps potest infundare ne dum civitatem, sed etiam provinciam, & Ducatum, ibid. nu. 26.
4. Causa evidenti utilitatis infundacionis an praesumatur in Papa, & an sit standum illius assertioni, ibid. num. 27. pag.
4. Alienatio iure & recte facta non potest per successorem infangi, ibid. num. 29.
4. Civitates, & loca Ecclesiae Romanae infundati, & alienati solvant eam devoluta, & devolvenda ipso iure Camerae Apostolicae incorporata censentur ex Bulla Pij V. ibid. num. 30.
4. Etiam si antequam devolvantur, ex declaratione Innocentij IX. ibid. num. 34. & seq.
4. Et de huiusmodi infundacione tractantes, eamque Papa infundantes sunt excommunicati, & alias poenas incurrunt, ut in eadem Bulla Pij V. ibid. n. 31.
4. Cardinales jurant loca Ecclesiae Romanae non infundare, ibid. num. 32.
4. Et idem juram electus in Papam, ibidem num. 33. pag.
4. Papa potest durante generatione investiri in fundo aliis investituram concedere in casum devolutionis, ibidem num. 36.
4. Secus si ante declarationem Innocentij IX. ibidem num. 34. & 31. pag.
4. Bulla Pij V. de non infundandis locis Romanae Ecclesiae comprehendit etiam gubernia ultra triennium, ibidem num. 37.
4. Sed non comprehendit terras, & loca consecrata, ibid. num. 38. pag.
4. Item nec loca quae Camera Apostolica emittit Baronibus, ibidem num. 39.
4. Papa potest bona Ecclesiae Curatae in feudum concedere, & statueri ut cura per Capellanum a feudatario deputandum exerceretur, in cap. Ex parte, num. 24. & 65. de Cler. non reliden.
Vide in ver. Alienatio, & in ver. Feudalia bona.

Papa quoad intentionem.

- 6. Papa si quem sub titulo dignitatis etiam ex certa sententia nominat, seu tractet, per hoc in dignitate illa ipsius approbare non intelligitur, in cap. Quoad Praedecessore, num. 116. de Schismat.
3. Nominatio Papae in litteris Apostolicis non tribuit jus intruso, aut alias titulum non habenti, ibidem num. 127. pag.
6. Si quem admittat assignando ei certam sedem, vel recipiat tamquam Abbatem ad suum officium exercendum non censetur eum approbare in ea dignitate, ibid. num. 119.
6. Nominatio Papae non inducit probationem dignitatis, vel tituli, ibid. nu. 123.
7. Si aliquid faciat de plenitudine potestatis, non praedudat inferioribus, nec contra eos praescribit, in c. Nuper, num. 34. de sent. excom.
7. Nondignatur Papa Pater decolorum suorum constiturionibus tam ex defectu voluntatis, quam potestatis, in c. Responso, num. 79. de seor. excom.
7. Si suis litteris excommunicationem salutem non propter hoc censetur cum absolvente, in c. Si aliquando, nu. 1.

1. de sent. excom.

- 3. Siue excommunicatio lata fuerit a iudicibus inferioribus, siue a Sede Apostolica, ibidem, nu. 2.
4. An censetur excommunicatum oblovere, si cum litteris ex certa sententia, ibid. num. 7. & seq. ulque ad num. 15.
4. Intentio Papae non est ex bonis alicuius aliqui sibi applicare, in cap. Consultationibus, num. 13. de Cler. excom. pag.
4. Non presumitur Papa velle contra jus, ib. n. 15. 407.
4. Non praesumitur per suas litteras dare alicui causam litigij, in cap. Litteras, num. 26. de concess. praebend. pag.
6. Licet imperium habeat auctoritatem, tamen tamen se reprehendi, in cap. Non debet, num. 4. de consang. & affinit. pag.
4. Beneficium, vel officium minimè vacans Papa non intendit conferre, in cap. de Rectoribus, num. 43. de Cler. excom.
Vide in ver. Subscriptio, & in ver. Papa quoad investigationem.
3. Subreptitia dicitur collatio, & non tenet si Papa contra pronuntiationem suam conferat beneficium hoc tacto, in cap. Cum olim, nu. 1. de sent. & re iudic. pag.
3. Papa si veniat contra factum proprium concedendo alicui officium, vel beneficium & le prius alteri concessum praesumitur circumventus, & secunda concessio non valet, ibid. num. 2. & 11.
3. Et haec est praesumptio iuris, & de jure quae non admittit probationem in contrarium, ibidem, num. 17. pag.
3. Etiam si Papa disponat motu proprio, ibid. n. 21.
3. Et per viam declarationis, ibid. n. 17.
3. Iudicia sua non praesumitur quis velle impugnare, ibidem num. 3.
Papa quoad interpretationem scripturarum.
1. Interpretatio Papae praevalet dictis Sanctorum Patrum, & contraria opinio Abbatis resiliunt tamquam erronea, in c. Neminatus, nu. 6. de Constit.
3. Papa potest Tridentinum Concilium interpretari tam per se, quam per eos quibus id minus specialiter demandaverit, in cap. Cum venissent, num. 14. de judic. pag.
4. Papa potest verba dubia Generalium Conciliorum per modum legis interpretari, in cap. Super specula, nu. 42. de Cler. vel Monach.
Vide in ver. Interpretatio, & in ver. Congregatio Concilij.

Papa quoad ius civile.

- 4. Papa potest abrogare leges Imperatoris fontes peccatum in c. Cum eses, nu. 11. de Testam.
4. Papa ubi peccatum non imminet, non potest infringere leges humanas quoad forum civilem in locis ubi iurisdictionem temporalem non habet, ib. nu. 13.
4. Sed in suo foro potest tollere legem civilem, etiam in locis Imperio subiectis, ibid. nu. 14.

Papa quoad ius divinum.

- 2. Papa ex causa limitat ius divinum, cuiusque prohibitionem relaxat, in c. Cum pridem, n. 73. de pact. 350.
3. Declaratur, ibid. num. 81.
4. Papa potest in mutare auctoritatem illam in ore durum, vel tritum, & c. addendo, vel minuendo, in cap. Cum eses, num. 107. de testam.
4. Papa ulque ad animam, & sanguinem ius Divinum servare debet, ibid. nu. 165.
4. Princeps etiam Papa si condit leges contra ea quae dicuntur Dominus, non dicitur condere sed potius contrarietur errare, ibid. num. 180.
Vide in ver. Ius divinum.

Papa quoad postitram.

- 1. Papa quomodo non constituitur lege posita, alitringitur tamen mente legis, & requiritur naturali decernente aliquid circa peccatum, in cap. Canonum statutata, num. 60. de Constit.
1. Papa

INDEX RERVM

Papa an liceat, cap. Omnia iuris que de pœnit. & re-
hib. ibid. num. 61.

Papa quoad in questum non tollendam.

- 1 Papa potest rem uni Ecclesiæ auferre, & dare alteri
in cap. Penitentiam, nu. 69. de offie. Ordinar. 433
- 2 Papa potest auferre rem uni Ecclesiæ, & dare alteri e-
dam sine causa, nec quinquam potest et dicere Cuius ita
facis, in c. Quanto, nu. 48. de translat. Episcopi 323
- 3 Contrarium, ibidem num. 70. 133
- 4 Declaratur, ibid. num. 79. 133
- 5 Papa auferre rem uni Ecclesiæ, & dare alteri potest,
sed sine causa id facere non debet, in cap. Nos quidem
num. 36. de testam. 314
- 6 Papa non potest salua iustitia ius alteri questum au-
ferre absque rationabili causa, in cap. consultationibus
num. 10. de Cler. agrotant. 206
- 7 Declaratur, ibid. nu. 71. & 76. 206
- 8 Papa non potest auferre alicuiusmodi opprobrio, ibid.
num. 10. 209
- 9 Papa de potestate ordinaria non potest quem priva-
re officio, vel beneficio suo sine iusta causa, ibidem
num. 76. pag. 210
- 10 Papa quo calu intelligitur potest sine causa ius que-
situm auferre de plenitudine potestatis, ib. n. 77. 210
- 11 Quædam sunt possibilia Papa, quæ tamen non sunt
honesta, nec laudabilia, ut beneficium reuocare, i-
bidem num. 56. 207
- 12 Papa an sine causa possit auferre alicui officium, vel
beneficium, remittit in cap. Que in Ecclesiis, in
nu. 179. de Constit. 141
- 13 Causa ius auferendi rem alterius est fauor publicus
ibidem num. 119. 141

Vide in ver. Regula de iure questu, & in ver.
Principe quoad ius quasim, & in ver. Papa
quoad intentionem.

- 3 Si Papa de alieni facultatem capiendi possessionem
propria auctoritate, intelligitur nisi possessio sit ple-
na, in c. Cum olim, num. 39. de sent. & re iudic. 217
- 4 Papa non est proprie dominus bonorum Ecclesiæ in c.
Relatum, nu. 27. Ne Cler. vel Monach. 411
- 5 Contrarium, ibid. nu. 28. & seq. usque ad n. 10. 411
- 6 Papa non potest contra alias Ecclesiæ præscribere, &
cur, ibid. num. 27. 412

Vide supra in ver. Papa pœnit. & communis.

Papa quoad matrimonium.

- 9 Papa potest dissolvere matrimonium non consummatum
tam per viam statuti, quam dispensationis, in cap.
Ex parte, il secundo, nu. 7. de Conuer. conjugat. 159
- 2 Papa an possit statuere, ut professio emissa in domo
sacrali dirimat matrimonium ratum non consumma-
tum, ibid. num. 17. & seq. 169
- 3 Papa an possit statuere ut matrimonium ratum dissolu-
varur per secundum consummatum, ib. n. 19. & 20. 160
- 6 Papa solus potest inhabilitare ad matrimonium con-
tractum, in c. Littere quas, num. 7. de matrim.
contract. cont. interd. Eccles. 31
- 2 Papa inducit impedimenta dirimentia, & inhabilitat
ad contrahendum, in c. Penitentiam, num. 63. de offie.
Ordinar. 433
- 2 Papa potest matrimonium non consummatum dissolu-
vere, in cap. Quanto, num. 54. 39. & 93. de translat.
Episcopi. 324
- 3 Papa quandoque matrimonium consummatum dissol-
vit, ibid. num. 57. 324
- 6 Papa non potest statuere, ut sine consensu expresso vel
tacito sit matrimonium, in cap. Is qui fidem, num. 9.
de sponsal. 73
- 6 Papa solus dispensat super matrimonio puelle, quæ
suscipientem habet discretionem, sed non aptitudinem
ad copulam, in c. De illis, il secundo, num. 30. & 6.
de despon. impuber. 24
- 6 Papa dispensat cum omnibus personis conuatis, nisi
cum patre, & matre, ut matrimonium contrahant, in
c. Vir qui, nu. 31. de conlag. & affinit. 80
- 6 Papa quamuis inter fideles non possit dispensare super
matrimonio consummato, potest tamen recipere proba-
tionibus contra matrimonium præsumptum, in cap.
Consiliis, num. 19. Qui Cler. vel vou. 47

Vide in ver. Dispensatio, & in ver. Matrimonium
quoad dispensationem.

Papa quoad officium.

- 4 Papa habet curam, vigilantiam, & sollicitudinem om-
nium Ecclesiarum, & populi Christiani in universo
orbe, in c. Ex parte, num. 13. de Cler. non residen. 438
- 6 Constitutus est Pastor totius gregis Domitici, in
cap. Præterea, num. 23. & seq. Ne Prælat. vices
suis. pag. 190
- 6 Est solus universalis Ecclesiæ, & Patet Patrum, i-
bidem num. 23. 191
- 6 Necellitibus Papa tenetur Ecclesiæ omnes subve-
nire sicuturanti, ibid. num. 18. 191
- 5 Solus Papa potest verba dubia generalium Concilio-
rum per modum legis interpretari, in cap. Super spe-
cula, num. 42. Ne Cler. vel Monach. 437
- 7 Jus divinum usque ad animam, & sanguinem serva-
re debet, in c. Omnis, nu. 24. de pœnit. & remis. 17
- 2 Est principalis dispensator bonorum Ecclesiæ, in
cap. Quanto, num. 70. & num. 82. de translat.
Episcopi. 324
- 5 Peccatum contractio spectat ad Papam, & qui negat
potestatem Papæ, negat se Christianum, in cap. Nos
quidem, num. 47. de testam. 325
- 4 Ad officium Romani Pontificis spectat illicita res-
torum dispositiones corrigere, & emendare, ibid.
num. 80. 326
- 1 Officium Papæ est Ecclesiarum indemandari consule-
re, & peccatiolas consuetudines extirpare, in c. Con-
suetudines, nu. 28. de Consuetudin. 218

Papa quoad obedientiam, reuerentiam, & subiectionem.

- 4 Papæ mandato de providendo non est obtemperan-
dum cum peccato mortali, in cap. Grave, in num. 5. de
Præbend. 320

Papa quoad regulares.

- 2 Papa potest facere de Monacho non Monachum, in c.
Requiritur, nu. 17. de ordinat. ab Episcopo. 206
- 3 Papa non facit de Monacho non Monachum, nisi ex gra-
uissima causa, in cap. Ne Religiosum, num. 1. de Re-
gular. pag. 113
- 3 Papa potest Religiosis etiam fructuum vitam indico-
re, quam eorum Regula exigit, in c. Reuocentes, num.
7. de statu Monachor. 179
- 5 Item potest primam rigorem Regule mitigare, i-
bidem num. 8. 177
- 2 Papa potest novum Ordinem, seu Religionem appro-
bare, & ergere dignitates omnino novas, in cap. Pen-
niciosam, nu. 90. de offie. Ordinar. 434
- 4 Papæ licentia in transitu Regularium, ad alium ordinem.
Vide in ver. Regulariis quoad transfium.
- 5 Papa non potest facere, ut Monachus habeat uxorem,
vel proprium, quamvis monachus sit, sed hoc potest
tunc ex magna causa facere de Monacho non monachum
in cap. Cum ad Monasterium, num. 67. 68. & 90. de
stat. Monach. 197

Vide in ver. Papa quoad dispensationem.

- 5 Regula omnis Religionis à Romani Pontificis aucto-
ritate vices sumit, ibid. num. 59. 194
- 5 Papa licet Religionis substantiam approbat, sic & ip-
sam tollere potest, ibid. num. 60. 194

Papa quoad successorem.

- 2 Papa an possit sibi successorem substituire, in c. Ac-
ceptimus, nu. 19. & seq. usque in fin. de pactis 182
- 2 Referatur Auctoritas, & mandata pro opinione
affirmativa, ibid. num. 17. & seq. usque ad nu. 19. 182
- 2 Anteritiam suam potest cum fratribus de successore
decernere, & delibere, ibid. nu. 23. 182
- 2 Declaratur, ibid. nu. 22. 182
- 2 Potest ex speciali gratia indulgere Episcopo, ut in
morti a tricolo sibi successorem designet, ibid. num.
24. & 61. 182
- 2 Potest restitutiones facere super electione successo-
ris, ibid. nu. 26. Declaratur, ibid. nu. 67. 182
- 2 Non prohibetur sibi successorem eligere nisi de iure
Canonico, ibid. num. 27. 182
- 2 Contrarium, ibid. nu. 38. & seq. 182
- 2 Non ligatur constitutionibus prædecessorum etiam
in

ET VERBORVM.

- in Generali Concilio editis, ibid. nu. 25. 164
- 2 Referatur Auctores, & fundamenta opinionis ne-
gative, ibid. nu. 29. 164
- 2 Non potest immutare statum Eccles. ib. n. 32. 164
- 2 Potestati Papæ repugnat potestas electiva Papæ, ib.
num. 36. 164
- 2 Non potest alteri tribuere facultatem eligendi Ro-
manum Pontificem, ibid. num. 67. 166
- 2 Prohibetur Papa sibi instituere successorem iure iudici
Canonico, sed etiam Diuino, & Naturali, ibid. num.
38 & seq. usque ad num. 74. 164
- 2 Constitutio à Papa, vel à Collegio Cardinalium va-
lida fieri non potest, ut Romani Pontifex possit sibi
successorem substituire, ibid. nu. 31. 164
- 2 Prælati non potest sibi eligere successorem, nisi cum
auctoritate Romani Pontificis, ibid. nu. 15. 162
- 2 Potestati Papæ repugnat potestas electiva Papæ, in c.
Acceptimus, nu. 16. de pactis. 164
- 3 Pœnit. Curæ qui sint, & unde dicantur, in c. Cæterum
num. 19. de iudicis, Etia quoque eligendi, ibid. nu. 21. 3
- 1 Pœnit. sine scire, & scire debere, in cap. Veniens, num.
25. de iurjurando. 220
- 6 Pœnit. delicta motu compensationis tolluntur, in cap.
Ex litteris, nu. 10. de Diuortio. 107
- 6 Pœnit. sunt in iure iusto, & iuste prodesse nolle, in
cap. Falsidicus, num. 19. de Crimin. falsi 308
- 7 Parliamenti Dolens editum circa censuras à iudicibus
Ecclesiasticis latis improbat, in cap. Sacto, nu. 31
& seq. de sentent. excom. 201
- 5 Parliamenti Domini quamvis primam sedem obtineat
hoc tamen non intelligitur respectu consiliatorum,
qui in eos habent jurisdictionem, in cap. Nobis, num.
30. de iureiur. 222
- 2 Parentum appellacione aliquando veniunt attinentes,
& non descendentes, in cap. Fratemitatem, num. 11.
de sepult. 362
- 2 Parentum appellacione avi, & proavi continentur, in
c. Ad extirpandas, nu. 46. de fil. Presbyter. 330
- 2 Parentum nomine comprehenduntur omnes descen-
dentes, in c. Ex transmissa, n. 10. de fil. Presbyter. 320
- 6 Parentibus carnalibus non licet filios proprios de factio
sente suscipere, in c. Si vis, n. 2. de Cognat. spirit. 64
- 5 Parochia noua criqi non potest ex redditibus Ecclesiæ
cui non superfluit necessaria ad sustentationem Recto-
ris, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 4. de Ec-
cles. edific. 335
- 5 Parochia noua erigi potest ab Episcopo infra limites
Parochiæ alterius etiam inuito Rectore, ib. n. 11. 336
- 5 Parochia noua ut erigi possit ab Episcopo infra limites
alterius Parochiæ quæ requiruntur, ibid. nu. 13. & seq.
usque in fin. 336
- 5 Parochiæ amplitudo an sit iusta causa erigendi nouâ
Parochiam, ibid. num. 18. 337
- 5 Et quid sit inret populum alicuius villæ, & Parochia-
lem intercedat flumen, quod transierit non possit,
ibidem num. 19. 337
- 5 Parochia erigi non potest ex sola causa quod populus
sit valde numerosus, sed tunc cogendus est Rector sibi
coadiutores adungere, ibid. nu. 24. 338
- 5 Parochia antiqua non potest Episcopus loco erectio-
nis nouæ Parochiæ aliquam partem populii separare, &
alteri commodiori applicare, ibid. n. 25. 338
- 5 Nec duas Parochias unire, ibid. nu. 26. 338
- 5 Parochia ut erigi possit quot incolæ sint necessarij,
ibidem num. 28. 338
- 5 Parochia criqi non potest alicui citato Rectore Ecclesiæ
matriæ, & alijs quorum interest, ibid. n. 29. 338
- 5 Parochiæ erectio si nulla sit ex defectu citacionis, non
tamen prohibetur Episcopus, si causa subist, iterum ad
erectionem procedere, ibid. n. 30. 338
- 5 pro Parochia noviter erigenda potest Episcopus facere
unionem beneficiorum si alij redditus non suppetant,
ibid. num. 31. 339
- 5 Et quid de Canonice habentibus curam à sumarij
annexam in alia Ecclesia non Collegiata, ib. n. 34. 339
- 5 Mandatum speciale requiritur ad erigendam nouam
Parochiam, ibid. nu. 41. 360
- 5 ad Parochiæ erectionem Episcopus an procedere de-
beat auctoritate ordinaria, vel delegata, ib. n. 42. 360
- 5 Parochias nouas concurrentibus requisitis possunt E-
piscopi erigere etiam in Parochiis Regularium & Ori-
dium militarium, ibid. nu. 43. 360

- 5 in Parochia erigenda an Episcopus teneatur adhibere
consilium, vel contentum Episcopi, ibid. num. 49. &
seq. usque ad num. 57. 361
- 5 Quid de iure communi, ibid. nu. 70. & quid ex
Concilio Tridentino, ibid. 71. & 74. 361
- 5 in Parochia dismembratione requiritur tractatus, ibid.
num. 51. 361
- 5 Capituli consensum non requiritur si noua Parochia
ab Episcopo creetur in parochia Regularibus subie-
cta, ibidem num. 54. 364
- 4 Parochias singulas an primus distinxerit Dionysius
Papa, in c. pastoralis, nu. 2. de his que fi. à prelat. 262
- 4 Parochia duplex, in c. Quonian, n. 23. de decim. 390
- 4 Parochia unde dicatur, in c. Littere quas, num. 12. de
matrim. contractum, cum interd. Eccles. 32
- 4 Parochiam faciunt decem homines, & testimonium
unius Parochiæ facit crimen esse notorium, in c. Ve-
stra, nu. 89. & 90. & 117. de Collabit. Cleric. & Mil-
litar. pag. 15
- 5 Parochiæ ex iusta causa possunt dividi etiam inuitis
Clericis, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 59.
de Eccles. edificand. 366
- 4 Parochianus si domiciliatus transferat primus, & ius
in eo parochialis iura non vendicat, in cap. Significa-
vit, num. 2. de paroch. 383
- 4 Parochianus alio si transferens non ex toto priusquam
recipiant ad Ecclesiastica Sacramenta probari debet,
& paupis expectari, ibid. nu. 7. 384
- 4 Parochianus ut quis efficiatur requiritur animus per-
petuo habitandi, ibid. nu. 21. 385
- 4 Contrarium, nu. 27 & 34. 385
- 4 Parochianus non efficitur qui propter bellum, vel pes-
tem fugit ad civitatem, ubi manet cum familia, ibid.
num. 22. 385
- 4 Contrarium, nu. 19. declaratur, nu. 34. 385
- 4 Parochianus Ecclesiæ quis efficiatur ex sola habitatio-
ne de present, dummodo non sit ibi ad ruralia exer-
cenda, vel ex alia breui causa, ibid. nu. 27 & 31. 385
- 4 Parochianus plurius Ecclesiarum quos eodem anno
effici potest, ibidem num. 28. 385
- 4 Fugiens propter bellum, vel pestem de una in aliam
Parochiam animo redendi ad primam, bello cessante
cessat parochianus secundæ, ib. n. 29. & 32. 385
- 4 Declaratur, num. 34. 385
- 4 Parochiani cogi possunt ad contribuendum præ a dif-
fandis & debitis Parochialis Ecclesiæ, & fructus
summam 30. scutorum non excedit, in c. Extirpanda
§. Qui verb. nu. 20. de præben. 136
- 5 Parochiani cogi possunt subministrare quæ sufficient
ad vitam noni parochi sustentandam, si Ecclesiæ ma-
trix redditibus non abundet, in c. Ad audientiam, il primo,
num. 1. de Eccles. edificand. 352
- 5 Et quid sit parochianus sint pauperes, ibid. nu. 6. 352
- 4 Parochianus quis dicitur illius Ecclesiæ in qua inha-
bitat, in c. Cum contingat, nu. 54. de decim. 399
- 4 Parochiani cogi possunt ad sumptus coadiutorii mini-
strandis si alia ratio non suppetat, in c. De rectoribus
nu. 13. de Cler. agrot. 195
- 2 Parochiani an possint præscribere præstationem Rec-
toris parochialis Ecclesiæ, in cap. Quæramus, num. 6
de elect. 73
- 2 Parochianorum ius patronatus an præsumatur quæ si-
tum ex usurpacione, ita ut in eo requiratur plenior pro-
batio à Concilio Tridentino, præsertim, ibid. nu. 8. 74
- 2 Et quid si uniuersitas Parochianorum sit patrona, ibid.
num. 9. 74
- 2 Et quid si ius patronatus sit mixtum Parochianorum
& ptuarie familie, ibid. num. 10. 74
- 2 Et quid si spectetur quattam partem Parochianorum
tantum, ibid. num. 11. 74

Parochialis, communis.

- 2 Parochialis Ecclesiæ propriæ quæ dicatur, in c. Cum in
cunctis, §. Inferiora, nu. 6. & 9. de elect. 52
- 1 Parochialis appellacione non venit Ecclesiæ Parochia-
lis Collegiata, si matetia sit diuolua, in cap. Bonæ mem-
nunt. 13. de post. Prælator. 277
- 4 Parochialem Ecclesiam non facit existentia actus, sed
superioris auctoritas, in c. De multa, n. 36. de præb. 147
- 7 Parochialis Ecclesiæ si campanas tres scilicet grandio-
rum, ibid. num. 11. 74

INDEX RERVM

rem, median, & minimam habere non possit, saltem duas debet habere, in c. Parochibus, num. 28. de privilegijs, pag. 45
Parochialis Ecclesiarum paupertati quibus remedijs sit succurrendum, in cap. Extripandæ, num. 15. de præbend. 152
Vide in ver. Parochus.
Parochialis quoad aratem.
Parochialis valide conferri non potest ei qui annum vigesimumquintum non attingit, in cap. Ut Abbates, num. 11. de arat. & qual. 218
Parochialis conferri potest Clerico in tali arate, ut infra annum ad sacros ordines promoveri possit, in cap. Præterea, num. 4. de arat. & qual.
Vide in ver. Etas in beneficijs.
Parochialis quoad capellas.
Ecclesia Parochialis potest agere ad demolitionem Ecclesie seu Capellæ infra Parochie limites, in cap. Extripandæ, §. Qui verò, n. 60. de præbend. 160
Parochialis quoad decimas & oblationes.
Parochialis Ecclesia de jure communi fundat intentionem super decimis prædialibus ex fructibus, qui colliguntur infra limites Parochie suæ, siue Parochialis sit etiam bap. salmali, siue non, in cap. Cum contingat, num. 21. de decim. 395
Parochialis Ecclesia, vel obventiones ipsarum Ecclesiarum etiam de consensu paroni sine consensu Capituli sui Monasterio conferre non potest, in c. Pastoralis, nu. 4. de his que sunt à Prælat. 262
Parochialis Ecclesia fundat intentionem de jure communi super omnibus redditibus spiritualibus infra limites Parochie suæ, ibid. nu. 13. & n. 16. 264
Vide in ver. Parochus quoad decimas.
Parochialis quoad erectionem.
Parochialis Ecclesia quandoque erigi potest sine dote, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 7. de Ecclesiasticis. 355
Parochialis noviter erecta quem honorem debeat impendere matri Ecclesie, ibid. nu. 8. 356
Et in quibus eidem remaneat subiecta, ibidem num. 9. & seqq. 356
Parochialis Ecclesia in alterius Parochia regulariter edificari non debet, ibid. num. 14. 356
Fallit legitima subsistens causa, ibid. nu. 15. 356
Et causa justa est magna difficultas Parochianorum accedendi ad Ecclesiam matri, ib. n. 16. & 13. 357
Non tamen requiritur, ut aliquis decesserit sine sacramentis, ibidem num. 17. 357
Parochialis si intra civitatem sita sit, quibus remedijs consensum sit Parochianis extra civitatem existentibus, ibidem num. 20. 357
Parochialis nona constructi potest ob necessitatem leprosum sine graui tamen præiudicio Parochialis antiquæ, ibidem num. 22. 358
Parochialis erigendæ infra limites alterius Parochie quo ordine sit procedendum in assignatione domus, ibidem num. 31. & nu. seqq. 359
Parochialis erigendæ assignati possunt redditus Ecclesie matris, etiam si sit Cathedralis, non autem aliam Ecclesiarum, ibid. num. 32. 359
Parochialis noviter erecta an possit Episcopus assignare campos, vel alia bona sua ad Ecclesiam matrem pertinentia, in c. Cum contingat, n. de decim. 396
Parochialis, que noviter erigitur, an Episcopus in vim Concilij Tridentini possit unire aliquem ex Canonibus Ecclesie Matris, in cap. Ad audientiam, il primo, num. 16. & seqq. de Ecclesijs edificand. pag. 361
Parochialis quoad examen per concursum.
Vide in ver. Concessus.
Parochialis habitus.
Parochialis habitus tantum curata non venit appellari

tionem Parochialis, in cap. Cum sit atz, num. 18. de arate & qualitate. 284
Parochialis habitus tantum curata residentiam requirit, & est cum alia Parochiali incompatibilis, in c. Extripandæ, §. Qui verò, num. 41. & 45. de præbend. pag. 152
Contrarium, ibidem num. 42. 152
Declatari, ibidem num. 43. 158
Parochialis habitus an sit incompatibilis, cum Cathedrali, ibid. num. 43. 159
Cancellarius stylus circa collationem Parochialis habitus curatæ, ibidem num. 44. & 47. 159
Gregori XIII. declaratio circa incompatibilitatem Parochialis habitus tantum curatæ, ibidem num. 45. pag. 159
Rector Parochialis habitus ab Episcopo Seminarii unitæ an teneatur residere in nouo pago infra limites ipsius Parochialis constructi, ibidem num. 53. pag. 159
Jus Parochialis extinctum per recessum Parochianorum, reviviscit per novorum Parochianorum habitationem, ibidem num. 54. 160
Parochialis habitus non potest ab Episcopo unius Seminarii, ibidem num. 55. 160
Parochiales duæ, quarum una est alteri perpetuè, & accessorie unita, altera verò habitu tantum curata, an requirant residentiam, & sint incompatibiles cum alia Parochiali, in cap. Extripandæ, §. Qui verò, num. 36. usque ad num. 53. & 56. de præbend. pag. 158
Parochialis habitus non comprehenditur, in cap. Licet Canon. de elect. lib. 6. in cap. De multa, num. 38. præbend. 147
Parochius teneatur residere in Parochiali habitu nisi spes ut redeat Parochiani, in cap. Extripandæ, §. Qui verò, nu. 56. de præbend. 160
Parochialis quoad incompatibilitatem.
Parochialis vacans per ascensionem alterius non est Papæ reservata, in c. Non sine, n. 35. de Arbitr. 600
Nisi secunda Parochialis esset collata à Sede Apostolica, vel nisi possessio secunda capta fuisset in mense reservato, aut per provillum licetlet quominus in eodem mense caperet, ibid. nu. 36. 600
Parochialis prima quamvis vacet ipso jure adempta pacifica possessio secunda, provilus tamen teneatur primam illico dimittere cum effectus in manibus Ordinarii, ibid. num. 37. 601
Parochialem unam in titulum, & aliam in commendam obtinens auctoritate ordinaria, ac simul retinens, utraque privatus existit in cap. Dudum, il secundo, n. 42. & seqq. de elect. 72
Parochiales duas obtinens non teneatur alteram dimittere, si una ex his unita sit dignitati, vel beneficio implici perpetuè, & accessione, in cap. Extripandæ, §. Qui verò, num. 39. de præbend. 152
Parochialis accessorie unita non est incompatibilis cum alia parochiali, in cap. Cum jam dudum, num. 41. de præbend. 152
Vide in ver. Beneficium quoad pluralitatem.
Parochialis iurispatronatus.
Parochialis iurispatronatus Ecclesiastici provisio qua forma fieri debeat ex Concilio Tridentino, in c. Cum propterea, nu. 19. de Jurapatron. 256
Et quid in parochialibus iurispatronatus laicorum, ibidem num. 20. 256
Parochialis quoad Ordines.
Parochiales, que sunt dignitates, vel personatus, licet non sint Collegiatæ, non comprehenduntur in c. Licet Canon, de elect. lib. 6. in cap. Cum in cunctis, §. Inferiora, num. 20. de elect. 53
Parochialis quoad personos.
Parochialis non sunt ita pregravatæ fructuum detractionibus ut non superstit sufficiens portio pro Rectore, in c. Extripandæ, nu. 26. de præbend. 152
Et que dicatur sufficiens portio, ibid. nu. 17. 152
Vide in ver. Personos. Parochialis

ET VERBORVM

Parochiali quoad unionem.
Parochialis perpetuè, & accessorie unita amittit nomen Parochialis, & est sicut membrum beneficii, cui est annexa, in cap. Extripandæ, §. Qui verò, num. 29. & 16. de præbend. 157
Nec in ejus collatione requiritur concursus, ibidem num. 39. 157
Vide in ver. Unio Parochialis.
Parochius, communis.
Parochius potestas subalternatur Episcopo, in cap. Litteræ quas, num. 12. & 14. de Matrim. contr. con. interd. Eccl. 81
Parochius est veluti Episcopi Vicarius, & Coadjutor, ibidem num. 15. 82
Parochius dupliciter illegitimus, ibid. nu. 20. 82
Parochius, & Beneficiatus, qui suo muneri plenè satisfecerunt, non prohibentur alios impedire coadiuvare, sed pro licentia, saltem post Concilium Tridentinum nihil exigendum, in cap. In ordinando, num. 46. de simonia. 147
Parochius contraheutum debet esse talis tempore benedictionis, in cap. Vir autem, num. 15. & num. seq. de secund. nups. 110
Vide in ver. Parochialis.
Parochius quoad Confessiones.
Parochius potest Confessiones laicorum Parochianorum ubique locorum audire, aliorum non potest, etiam in propria Parochia, in cap. Ne pro dilatione, nu. 24. & 29. de Penit. & remis. 141
Parochius etiam intra limites Parochie suæ non potest audire Confessiones alterius Parochiani sine proprii Sacerdotis licentia, ibidem num. 64. 147
Parochi licentia hodie non sufficit, ut quis confiteri possit alieno Sacerdoti non Parocho, aut non approbato, in c. Omnis, nu. 60. de penit. & remis. 130
Parochius cui debeat confiteri, in c. Conquerente, nu. 27. de offic. Ordinari. 464
Parochius potest audire Confessiones parochianorum, etiam extra parochiam, in cap. Quod nobis, num. 35. de Clandest. despons. 31
Vide in ver. Confessio.
Parochius non est proprius Sacerdos Religiosorum, sed eorum Prælati, vel delegatus ab ipso, in c. Cum & plantare, num. 10. & seqq. de privilegijs. 43
Parochius quoad decimas.
Parochius fundat intentionem de jure communi super decimis. & Episcopus super quarta decimarum, in c. Præterea, nu. 22. Ne Prælat. vices suas. 190
Parochi diebus festis possunt post offeritorium in medio Altaris vertere lead populam, & invitando ad oblationes manipulum, vel aliud offerentibus præbere delectandum, sed aliis Sacerdotibus hoc non licet, in c. Pastoralis, nu. 40. de his que sunt à Prælat. 267
Parochi stante consuetudine possunt recedere ab Altari post offeritorium, & ad infimum locum Ecclesie accedere ad recipiendas mulierum oblationes, ibidem num. 41. pag. 268
Vide in ver. Decima, & in ver. Parochialis quoad decimas.
Parochius infirmus.
Parochius leprosus ab administrationis officio removetur, sed de bonis Ecclesie sustentatur, in cap. Clericos, nu. 28. de Clet. non resid. 79
Vide in ver. Infirmus Coadjutor.
Parochius quoad Matrimonium.
Parochius non cognoscit de impedimento matrimonij inter publicationes sibi delato, sed Ordinario denunciat, in cap. De illis, il secundo, num. 44. de despons. impuber. 24
Parochius quale ministerium præbet in matrimonio, in cap. Litteræ quas, nu. 13. de Matrim. contr. con. interd. Eccl. 81

Parochius proprius est ad matrimonium contrahendum, qui ad confessiones audiendas, in cap. Significavit, num. 33. de Paroch. 386
Parochius proprius quoad matrimonium contrahendum dicitur, in cuius parochia contrahentes habitant tempore contractus, ibidem num. 36. & seqq. usque ad num. 40. 386
Parochius non assilrit matrimonio ut Minister, sed ut testis autorizabilis, in cap. Quo à Prædecessore, nu. 139. de Schismat. 241
Parochi servare debent edictum Episcopi de sponsis matrimonio non conjugendis sine ipsius licentia, que tamen gratis dari debet, licet concludendo donandi aliquid Episcopo in signum lætitiæ non videatur penitus improbanda, in cap. In ordinando, num. 41. de simon. 146
Parochius alterius ex contrahentibus potest intervenire celebrationi matrimonij in aliena parochia, in c. Quod à nobis, num. 36. de Clandest. despons. 31
Parochius in matrimonio contrahendus nullam jurisdictionem exercet, sed præstat nam præsentiam, ibid. num. 30. 31
Parochius an sit minister Sacramenti matrimonij, ibidem num. 49. 33
Parochius adhibetur in matrimonio, ut testis autorizabilis, ibid. num. 34. 33
Parochius non sufficit ut matrimonio interfit, nisi etiam sit adhibitus à contrahentibus, in c. Cum elles, num. 20. de testam. 338
Vide in ver. Matrimonium eorum Parochie.
Parochius quoad Missam.
Parochius an possit elemosynam accipere pro Missa celebranda in ijs diebus, in quibus tenetur ex præcepto celebrare pro suis Parochianis, in cap. Fraternalitatem num. 61. de sepultur. 274
Parochi an præcepto Divino teneantur diebus festis Missæ sacrificium suis parochianis applicare, & Tridentini Concilij decretum c. 1. sect. 23. expenditur, ibidem num. 53. 374
Parochi ex Concilio Mediolanensi provinciali prohibentur aliud Missarum onus suscipere in illis diebus, in quibus tenentur pro populo Missas celebrare, ibidem num. 57. 374
Parochius licet teneatur ad residentiam potest tamen per alium celebrare, in cap. Conquerente, num. 11. de Cler. non resid. 40
Vide in ver. Missa.
Parochius quoad negocia secularia.
Parochi non Presbyteri, qui leges audiunt, vel medicinam, non ligantur Constitutionibus, cap. Super specula. Ne Cleric. vel Monach. nisi Ecclesia fuerint Plebsiæ sub se Capellas habentes, in quibus instituntur Clerici perpetui, in eodem c. Super specula, n. 16. 434
Vide in ver. Clericus quoad negocia secularia.
Parochius quoad predicationem.
Parochi an teneantur in suis Ecclesijs formiter prædicare, in cap. Inter cætera, num. 33. & seqq. usque in fin. de offic. Ordinari. 460
Vide in ver. Prædicatio.
Parochius quoad residentiam.
Parochialem obtinens cum Canonatu, vel dignitate ex dispensatione teneatur residere in parochiali, & tunc lucratur fructus, sed non distributiones, in cap. Licet, nu. 111. de præbend. 172
Nisi fructus omnes distributionibus consent, ibid. num. 124. & seqq. 172
Et an excludatur a seruitio Canonico, ib. n. 122. 172
Et an teneatur per substitutum obire omnes præbendæ magistrali invidum, ib. vers. Amplius. 172
Et quid in obtinentibus duos Canonatus, vel Canonatum cum dignitate, ibid. nu. 123. 172
Parochialem obtinens cum dignitate, vel Canonatu ex dispensatione teneatur residere in parochiali, & tunc lucratur redditus omnes dignitatis, vel Canonatus, & tunc

INDEX RERVM

- Præter distributiones quotidianas, in cap. Quia in tantum, num. 77. de præben. 93
- 4 Parochiales duæ, quarum una est alteri perpetuæ, & accessoria nuda, altera verò habitu tantum curata an requirant residentiam, & sint incompatibiles cum alia parochiali, in cap. Extrapandæ, §. Qui verò, num. 36. usque ad num. 73. & 76. de præben. 128
 - 4 Consecratio immemorabilis non refidendi in parochialibus subacta est à Concilio Tridentino tanquam corruptela, ibid. num. 40. 148
 - 4 Parochi ab Ecclesia absentes contra decretum Concilij Tridentini peccant mortaliter, nisi modicitas temporis eos excuset, in cap. Relatum, num. 41. de Cler. non refid. 137
 - 4 Parochus tenetur residere in parochiali habitu si sit spes ut redeat Parochiani, in cap. Extrapandæ, §. Qui verò, num. 56. de præben. 160
 - 4 Vide in ver. Parochialis habitus.
 - 4 Parochi non refidendi à Concilio Tridentino quibus penis subficiuntur, in cap. Ex tra, num. 29. de Cleric. non refid. 67
 - 4 Parochus absens etiam si ignoretur ubi sit ex Concilio Tridentino citari potest per edictum etiam unicum, & non loquentem publicatum, ibidem num. 31. & seq. pag. 68
 - 4 Et lapso termino eidem præfixo privati potest Parochiali, etiam non expectatis sex mensibus, ibidem num. 24. pag. 68
 - 4 Parochialium Rectores tenentur personaliter residere, eisque non per Vicarios, sed per seipos deferuntur, in cap. Extrapandæ, §. Qui verò, num. 1. de præben. 154
 - 4 Parochi cogi debent ad subeundum per seipos, & non per substitutes omnia munia parochialia, ibid. num. 4. pag. 154
 - 4 Et an sit tolerandum, ut per substitutes suppleantur aliquibus casibus, & in quibus, ibid. num. 5. 155
 - 4 Parochus tenetur ad residentiam, licet reditus Ecclesiæ sint valde tenues, ibid. num. 6. 156
 - 4 Parochus non excusatur à residentia ex eo, quod fructus omnes sint alteri reservati, & nihil remanet pro Rectore, ibid. num. 8. 155
 - 4 Parochi inopie subveniendum est ordinario, vel extraordinario auxilio, in cap. Extrapandæ, §. Qui verò, num. 2. de præben. 153
 - 4 Sed decreta de residentia interim suspendi non debent ibidem num. 20. 155
 - 4 Parochus tenetur personaliter residere, etiam si non dum sit promotus ad Sacerdotium, in cap. Eam rem, num. 11. de Receptis. 206
 - 4 Facultas quam habent à jure Episcopi dispensandi cum illis, qui parochiales obtinent, ut litterarum studio ad septimum in saltibus, & interea promoveri non teneantur, nisi ad Subdiaconatum, an sit subacta à Concilio Tridentino, in cap. Super spæcia, num. 10. & seq. usque in finem. 208
 - 4 Congregatio Concilij non consuevit concedere ut parochi studiorum causa absente possint, nisi petant, & cum maxima circumspèctione, ibid. num. 11. 209
 - 4 Vide in ver. Residentia Episcopi, & Parochi.
 - 4 Parochi de licentia Episcopi ut absente possint à parochiali studiorum causa, nonem requirunt hic resata debent concurrere, ibid. num. 16. & seq. 209
 - 4 Prælati inferiores dispensare non possunt cum parochis ut studiorum causa absente possint, ibid. num. 17. 209
 - 4 Vide infra in ver. Parochus quoad causas non residendi. & in ver. Parochus quoad loci residentiam.
 - 4 Forma procedendi adversus parochos non residentes à jure communis præscripta an immutata fuerit Decretis Concilij Tridentini, in cap. Ex tra, num. 19. de Cler. non refid. 66
 - 4 Forma procedendi contra parochos non residentes à jure præscripta in quibus immutata fuerit à Concilio Tridentino, ibid. num. 23. 67
 - 4 Sententia privationis beneficii contra parochum non residentem est nulla, si in ultima monitione Episcopus comminatus fuerit privationem fructuum, non autem trullii, ibid. num. 30. 68
 - 4 Forma hujus capituli ad unguem servari debent tantum in obtinentibus beneficiis personalè residentiam requirunt extra Cathedralis, & Collegiatis Ecclesiis, ibidem num. 36. 68
 - 4 Parochus quoad causas non residendi.
 - 4 Parochus qui ad curandam valeudinem morbo gravi

- instante sine licentia abscessit, an sit liber à culpa, & pena amissionis fructuum, in cap. Clericos, num. 23. de Cler. non refid. 78
- 4 Parochi non excusantur à residentia ob eadem causas, ob quas excusantur Canonici, ibid. num. 15. & seq. usque ad num. 22. 78
 - 4 Parochus si inimicitia sint verisimiliter duratura, inducendus est ad resignandum, vel permutandum, ibidem num. 26. 79
 - 4 Parochus an excusetur à residentia ob aeris intemperiam, ibidem num. 31. & 48. 79
 - 4 Parochus an licite possit absesse ut se defendat in causis criminali, qua sunt condemnatus ab Ordinario, ibidem num. 34. 79
 - 4 Parochi etiam per duos, vel tres menses absesse non possunt, nisi causa prius per Episcopum probata, ac de illius licentia in scriptis, in cap. Relatum, num. 30. de Cler. non refid. 36
 - 4 Constitutio Episcopi, ut parochi absesse non possint ultra duos dies valida est, ibid. num. 12. 36
 - 4 Statutum prohibens, ne quisquam Curatus ab Ecclesia absit etiam per unicum diem sine Episcopi licentia non est contra Concilium Tridentinum, ibid. num. 23. pag. 36
 - 4 Addendum tamen statuto, ut detur facultas Vicariis foraneis concedendi talem licentiam, ibid. num. 24. 37
 - 4 Parochi licet absente sex, vel septem dies ad invitandum parentes senes, vel pauperes, ibid. num. 21. 37
 - 4 Requiritur tamen licentia Episcopi, ibidem num. 26. & 49. 37
 - 4 Parochus an possit absesse sine Episcopi licentia ob longam distantiam loci ab Episcopo cum æqua discedendi causa, ibidem num. 27. & 29. usque ad num. 30. 37
 - 4 Et an habens justam causam abscedendi per duos vel tres menses satisfaciatur sine conscientia sui juris gravem se habere causam, & licentiam petat, licet non obtineat, ibidem num. 28. 49. & seq. 37
 - 4 Parochus de jure communi absesse non potest etiam ex justa causa sine Ordinarij licentia petita, & obrepta, ibidem num. 29. 37
 - 4 Parochus absesse non potest sine licentia, nisi causa tantam requirat celebritatem, ut Episcopus consili non possit, ibid. num. 33. 37
 - 4 Etiam per hebdomadam, ibidem num. 49. 37
 - 4 Parochus absens ex causa repentina & necessaria sine licentia an excusetur in foro fori, ibid. num. 4. 38
 - 4 Episcopi judicium qualiter sit informandum in causis absentia Parochi, ibidem num. 46. 38
 - 4 Parochus abscedens sine licentia ex causa repentina non excusatur à pena, nisi aut statim revertatur, aut Episcopum certiorem faciat, ibidem num. 47. 38
 - 4 Vide in ver. Parochus tempore pestis.

Parochus quoad loci residentiam.

- 4 Rector domum Parochialium unitarum, qui permittentibus Episcopis residet in domo à Patrochianis constructa in castro extra limites uniusque Parochiæ, fructus fecit suos, in cap. Extrapandæ, §. Quia verò, num. 18. de præben. 155
- 4 Et permittitur ita peregre arbitrio Episcopi dum tamen domunculam ædificet prope alteram Ecclesiam ibique altar Presbyterium, qui curam amittit excuset, ibidem num. 19. 156
- 4 Parochialem obtinens annexam dignitatem, vel præben. dæ tenetur in majori residere, & parochiali delevire per Vicarium perpetuum, ibid. num. 24. 156
- 4 Parochiales duas unitas obtinens, & Præposituram curatam ex dispensatione tenetur residere in Præpositura, tanquam in digniori, ibid. num. 30. 157
- 4 Parochiales duas unitas obtinens æque principaliter unitas potest eligere in qua manent residentiam, si per omnia sint æquales, ibid. num. 31. 157
- 4 Alias residendum in digniori, aut si id non consistat, in frequentiori, & in ea, que est intra urbem, ibid. 157
- 4 Parochiales duæ, quarum una est alteri perpetuæ, & accessoria nuda, altera verò habitu tantum curata, an requiratur residentiam, & sint incompatibiles cum alia parochiali, ibidem num. 36. usque ad num. 51. & 75. pag. 68
- 4 Parochus est tenetur in ædibus parochialibus reside-

ET VERBORVM.

- tere, tamen si resideat extra, dummodo in Parochia, non incidit in penas non residentium, in cap. Qualiter, num. 33. de Cler. non refid. 61
- 4 Residete teneatur Parochus etiam si essent in illa Parochia tres tantum, vel quatuor sacros, in cap. Extrapandæ, §. Qui verò, num. 11. de præben. 155
 - 4 Parochi tenentur habitare in domo Ecclesiæ Parochialis, ac si domum non habeant, debent aliquam conducere saltem infra limites Parochiæ, ibidem num. 12. pag. 155
 - 4 Ex causa tamen quandoque permittitur habitare in ædibus paternis infra limites Parochiæ, ibidem num. 13. & 17. pag. 155
 - 4 Parochus rediens in civitate, in qua sita est parochialis, licet extra parochiam, non tenetur ad fructuum restitutionem, ibid. num. 14. & 16. 155
 - 4 Cogendus est tamen residere in domo Ecclesiæ, vel si non habet, in propinquiore infra limites Parochiæ, ibidem num. 15. 155
 - 4 Parochus justus in ædibus Parochialibus residere, nisi parocur. multatipotest ab Episcopo, ib. n. 16. 155
 - 4 Episcopus permittit potest ut parochus, qui neque ex fructibus ades construxerit, nec alias intra parochiæ fines conducere potest, habitet in domo in viciniori parochiæ sita, ibidem num. 17. 155
 - 4 Parochialem obtinens cum dignitate, vel Canonicatu ex dispensatione tenetur residere in parochiali, & tunc lucratur reditus omnes dignitatis, vel Canonicatus, præter distributiones quotidianas, in cap. Quia in tantum, num. 25. de præben. 93

Parochus quoad scientiam.

- 4 Illiteratis parochialium Rectoribus dandi sunt coadjutores ab Episcopo, in cap. Extrapandæ, num. 15. de præben. pag. 152
- 4 Vide in ver. Approbatus semel.

Parochus quoad sustentationem.

- 4 Parochialium Ecclesiarum paupertati quibus remediis sit succurrendum, in cap. Extrapandæ, num. 13. de præben. 152
- 4 Parochus non obstantè consuetudine Episcopi, vel patroni debet de redditibus Ecclesiæ sufficientem habere portionem, in cap. Extrapandæ, num. 1. de præben. pag. 152
- 4 Parochi inopie subveniendum est ordinario, vel extraordinario auxilio, in cap. Extrapandæ, §. Qui verò, num. 2. de præben. 153
- 4 Sed decreta de residentia interim suspendi non debent, ibidem num. 10. 155
- 4 Parochi non suat in totum domini fructuum, & oblationum, sed dispensatores, in cap. Pastoralis, num. 30. 31. de his que sunt à Prælat. 202

Parochus quoad Synodum.

- 4 Parochi nullius Diocesis tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui ex Concilio Tridentino potest eos visitare, in cap. Quod super his, de major. & obed. pag. 496
- 4 Vide in ver. Synodus.

Parochus tempore pestis.

- 4 Parochi an teneantur ministrare infectis peste alia Sacramento, quam Baptisimam, & penitentiam, in c. Clericos, num. 38. 40. & 45. de Cleric. non refid. 79
- 4 Et an per se, vel per alium, ibid. num. 39. & 45. 80
- 4 Parochos absente posse ex causa pestis, sicut ob capitis inimicitias consequerentur multi ex Theologie, & Canonistis, ibidem num. 42. & 49. 80
- 4 Parochus qui exculetur à residentia propter inimicitias & non propter pestem, ibid. num. 48. 80
- 4 Gregori XIII. decretum de parochorum residentia tempore pestis, ibidem num. 45. 80
- 4 Archiepiscopi Florentini sententia de obligatione parochorum tempore pestis, num. 40. 80
- 4 Vide in ver. Pestis.
- 4 Parochiam dolo malo, aut ex insidiis paratam rusticitatis, vel ætatis exculatione non est velandum, in c.

- 4 Canonum statuta, num. 120. de Constitut. 31
- 4 Pars periculosa in controversis moralibus que dicatur ex sententia Henrici Gandavensis, in cap. Ne innitatis, num. 342. de Constitut. 101
- 4 Pars tutor
- 4 Vide in ver. Opinio tutoris, & in ver. Dubium.
- 4 In judicio propriè non est repetere partem tutorem in cap. Ne innitatis, num. 202. de Constitution. pag. 66
- 4 Pars tutor in foro conscientia est etiam favorabilior, ibid. num. 203. 67
- 4 Jurex an aliquando tenetur sequi opinionem tutorem, ibid. num. 204. 67
- 4 Pars tutor in moralibus est eligenda de jure naturali, & divino, contra quod nulla possessio, aut præscriptio, vel consuetudo suffragari potest, ibidem num. 206. & numeris seq. usque ad numer. 271. pag. 68
- 4 Pars tutor in dubio est tenenda in spectantibus ad salutem anime, in cap. Luvonis, num. 2. de sponsalibus. pag. 1
- 4 Pars tutor in dubio est tenenda etiam extra materiam irregularitatis, in cap. Significasti, il secundo, de Homicid. 269
- 4 Pars major 2a, & quando faciat Collegium, in cap. Licet de vitanda num. 64. de elect. 28
- 4 Pars major Collegium facit per representationem, seu per sectionem, ibid. num. 65. 28
- 4 Geita à majori, & lanoti parte universitatis regulariter valent, etiam contradicente minore, in cap. Cum in cunctis, num. 1. & seq. de his que sunt à major. par. Capituli. 272
- 4 Pars major, & sanior que dicatur in cap. Cum in cunctis, num. 3. de his que sunt à major. parte Capituli. pag. 272
- 4 Pars major in dubio censetur etiam sanior, nisi contrarium probetur, ibidem num. 4. 272
- 4 Majori parti regulariter standum est in quacunque dispositione, ibidem num. 5. 272
- 4 Contemptus plus juris habet ad annullandum geita majoris partis, quam plures præsentes, & contradicentes, ibidem num. 6. 273
- 4 Minoris partis contradicentio non impedit geita majori parte universitatis, nisi causa rationabilis probetur coram superiore, ibid. num. 7. 273
- 4 Major pars non potest statuere in præjudicium minoris in iis, que competunt pluribus ut singulis, secus si pluribus ut universis, ibidem num. 12. 273
- 4 Minor pars uti potest re communi ad usum destinata, licet major contradicat, ibidem num. 14. & num. 16. pag. 273
- 4 Pars major trahit minorem, in cap. Cum propter, num. 45. & num. 20. de jurepatr. Declaratur, ibidem num. 66. 258
- 4 Pars major, ac sanior præ valet in omnibus actibus universitatis, in cap. Ne innitatis, num. 285. de Constitut. pag. 86
- 4 Participium resolvitur in suum verbum cum relativo, in cap. Inter ceteras, num. 26. de receptis. 199
- 4 Partus quinquagenaria mirabilis est quia raris, sed non miraculosis, in cap. Cum sis, num. 33. & sequenter & numero 63. 64. de Convers. Conjugatorum pag. 143
- 4 Partus à parentibus subtrahit de quibus dubitatur an sint baptizati, sunt iterum baptizandi, in cap. Ne innitatis, num. 188. de Constitut. 65
- 4 Passens officium incumbit Episcopum ex divina institutione, que ab Ecclesia mutari non potest, in c. Ex parte, num. 55. de Cler. non refid. 13
- 4 Passendi actus est principalis actus Episcopi, ibidem num. 23. pag. 54
- 4 Passendi officium, cui innititur obligatio residentia cessat ovibus deficientibus, in cap. Extrapandæ, §. Qui verò, num. 50. de præben. 159
- 4 Paschale tempus ad Eucharistiam suscipiendam potest à proprio Sacerdote ex causa prorogari, in cap. Omnis num. 46. de penit. & remiss. 129
- 4 Passellus quid sit, in cap. In ordinando, num. 3. de Simon. pag. 142
- 4 Passer amittitur ubi necesse fuerit tenetur mortem subire pro ovibus suis, in cap. Clericos, num. 52. de

INDEX RERVM

Cler. non restit. 31
 4 Pastor dicitur occidere quos tacendo noluit increpare, in cap. Ex parte, num. 30. de Clericis non restit. pag. 70
 4 Pastoris officium p[ro]p[ter] Evangelico incumbit ip[s]i: nec potest alteri demandari, ibidem, num. 38. & seqq. usque ad num. 54.
 4 Pastorem ita oportet esse alidum minus Episcopali- bus, ut actum pascendi ferre nunquam interrmitat, ibidem num. 72.
 4 Pastor non est qui egrogem alienum pascit, sed merce- narius, in cap. Extirpandæ, §. Qui verò, num. 3. de p[re]bend. 174
 2 Pastore aliquandiu careto minus malum est quam dyl- colum, stolum, & malum habere, in cap. Accepimus, num. 69. de p[ar]is. 183
 2 Pater debet reverentiam filio Sacerdoti in orationibus confessionibus, & aliis spiritualibus, in cap. Indeco- rum, num. 43. de etat. & qual. 231
 4 Pater percussus filium in sacro ordine constitutum excommunicationem incurrit, ibidem num. 47. pag. 236
 4 Pater ob nimiam egestatem distrahere non potest filium in sacris constitutum, ibid. nu. 50. 236
 6 Pater qui dormiens in lecto infantem suffocavit, an sit irregularis, in cap. Si confiteris, num. 39. de Accen- sat. pag. 119
 6 Pater potest cogere filios ad p[re]standa sibi alimenta ipsos etiam vendendo, in c. Præterea, nu. 30. Ne Præ- lar. vicez filias. 191
 6 Pater spirituali non minus obsequi debemus, quam carnali, ibidem num. 32. 191
 5 Parentes revocare non possunt filium impuberē ē Monasterio, si illius ingressu tacite, vel expresse consen- serint, in cap. Si quis, num. 2. de regular. 9
 Si verò non consenserint revocare possunt infra annum dimittat, ibidem num. 3. 9
 4 Pater non potest offerre filium impuberem religioni si mater contradicat, necē converso, ibidem num. 6. pag. 9
 4 Pater offerre potest filium religioni, etiam invito avo qui habet utrumque in potestate, ibid. nu. 10. 9
 7 Pater percussus filium in sacris constitutum incidit in sententiam Canonis, in cap. Cum voluntate, num. 34. de sentent. exco[m]m. 262
 4 Pater prohibitus relinquere filio spurio non, censetur prohibitus relinquere nepoti legitimo ex filio spurio, in cap. Ad extirpandas, num. 38. de fil. Presbyter. pag. 128
 2 Pater super fructibus beneficii, quod filius obtinet non acquirat usufructus sicut in peccato Castrensi, vel quasi, ibidem num. 42. 329
 2 Pater an prohibetur immediate succedere in benefi- cio filii, in cap. Ex transmissa, num. 23. de presby- ter. pag. 313
 2 Pater succedit filio, licet turbato ordine sicut filius patris, & uterque, habet quærelam ibidem num. 26. pag. 323
 2 Pater an possit obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius filius illegitimus de p[re]senti reperitur intitulatus, ibidem num. 27. 323
 6 Pater ob necessitatem victus potest vendere filium, in cap. Ex litteris, num. 1. de Divortiis. 157
 6 Patris confessio qualiter possit habitare incapaces ad successionem, etiam in p[re]judicium tertij, in c. Lator, nu. 64. Qui filij sint legit. 99
 6 Pater in suprema sua voluntate non p[re]sumitur voluisse in fructibus suis incapaces, ibid. nu. 77. 102
 6 Pater cogere non potest filium invicem nubere, sed filiam potest, secundum leges, nisi desideret turpem sponsum, vel moribus indignum, in c. Tunc, nu. 8. de desponsat. impuber. 16
 6 Secus secundum Canones, ibid. nu. 9. 16
 2 Patrem incontinentiæ suspicio magis viget in filia, quam in filio, in cap. Ut filij, num. 43. de fil. proiby. pag. 316
 Vide in vet. *Filius illegitimus.*
 6 Pater tenetur alere filios etiam spurios de jure Canoni- co, in c. Quoniam, nu. 7. de Magistris. 202
 6 Patris divitiæ censetur divitiæ filij etiam nil actu habentis, ibid. nu. 8. 202
 4 Pater si secum bonis suis, & filio impubere obtulit

ET VERBORVM

Monasterio, filius factus maior exire potest, & ip[s]i sumam à Monasterio petere, in cap. Cum finis, num. 1. de Regulat. 67
 5 Patrium quilibet tenetur defendere, & p[ro] eius defen- sione excusatur pater occidens filium, in cap. Pervecut num. 8. de immu. Eccles. 163
 2 Patris potestas quantum ad jus publicum non curatur, in cap. Indecorum, num. 24. de etate & qualitate. pag. 234
 2 Patris potestas solvitur per professionem regulatam, ibidem num. 32. & 58. 234
 2 Patris potestas in quibus differat à dominicali, ibid. num. 33. 236
 2 Patris potestas sicut solvitur per dignitatem patrina- riam, & consularis, in temporalibus, ita solvitur per dignitatem sacerdotalem in spiritualibus, ibidem num. 37. pag. 237
 Vide in vet. *ius patris potestatis.*
 6 Patria & parentum defensio est de jure nature, in cap. Pectio, num. 8. de homicid. 271
 4 Patriarcha Hierosolymitanus, qui est etiam Canonicus Basilicæ S. Petri sedet in Choro post Canonicos primo receptos, in cap. Postulati, num. 23. de con- cess. p[re]bend. 271
 2 Patriarcha Constantinopolitans etiam postestus ordi- natus p[re]ferunt inter quatuor Patriarchas, in cap. Cum certum, num. 19. de major. & obediens. 491
 6 Patriarcha, Archiepiscopi, Episcopi, & Abbates Græ- ci Schismatici in Concilio Florentino ut tales indivi- duenter agniti, & tractati fuerunt, in cap. Quod à p[re]decessore, num. 102. & 106. de schisma. 259
 2 Patriarchatus, Archiepiscopatus, & Episcopatus Roma- na fundant Ecclesia, in cap. Quanto, num. 54. de translat. Episcop. 133
 2 Patriarcha qui confirmatum in Archiepiscopum trans- sisset ad Sedem Apostolicam Episcopalem, ab Episco- porum confirmatione suspenditur, in cap. Cum ex illo, num. 1. de translat. Episcop. 126
 1 in Patriarcham Antiochia Matonitarum Episcopos de Nauca mare illius nationis electus non confirmatur, sed à vinculo suæ Ecclesiæ absolvitur, & ad Ecclesiam Patriarchalem transferitur, in cap. Esti unanimiter, nu. 11. de postulat. Prælarior. 283
 1 Patriarchalibus sedibus vacantibus à Canonico fieri non potest electio, vel postulatio quousque ad nos- titiam Sedis Apostolicæ perducatur, ibidem num. 14. pag. 283
 2 Patriarchalis dignitas est major quatuorquæ munda- na dignitate, in cap. Cum terra, num. 3. de elect. pag. 195
 2 Patriarchales sedes an p[re]ferantur presbyteris Caroli- nalis, ibid. num. 4. 195
 2 Patriarche sunt reducti ad instar Regum, quia multas regunt Provincias, ibid. num. 5. 195
 6 Patrimonium sive an magis quam vite alterius tenentur quis curam habere, in cap. Intersessit, nu. 13. de homo- cid. pag. 232
 4 Patrimonium ad cuius titulum Clericus est ordinatus si sit minus sufficiens, tenetur Episcopus tandem ex proprio supplere donec per ipsum Episcopum, vel ali- um in sua, vel aliena Ecclesia fuerit compensat benefici- um acquiritus, in cap. Cum secundum, num. 64. de p[re]bend. 114
 4 Patrimonium non efficitur titulus Ecclesiasticus, nisi hoc expresse sit actum, in cap. Episcopus, num. 19. & 59. de p[re]ben. 114
 4 Patrimonium hodie non est titulus ad factos Ordines nisi dispensatone, ibidem num. 24. 49. & nu. 59. pag. 87
 4 Patrimonium patris non est patrimonium filij nisi interpretatur, & per jura fictionem, ibidem num. 20. pag. 87
 4 Patrimonium ad cuius titulum Clericus est ordinatus gaudet privilegio bonorum Ecclesiæ ibidem num. 10. & 33. etiam in casibus in jure non expressis, ibidem num. 40. 87
 4 Et subrogatur in locum beneficii, ibidem num. 33. & 39. pag. 87
 4 Patrimonium Clerici ad hoc ut indistincte gaudet privilegio bonorum Ecclesiæ exigente ut Clericus ad illius titulum fuerit expresse ordinatus, ibidem num. 33. pag. 87
 4 Patrimonium quod remanet Clerico beneficium re- signanti gaudet privilegio bonorum Ecclesiæ p[ro] ea tantum parte, que ad congruam illius sustentationem sufficit, ibid. nu. 43. 89
 4 Patrimonium resignantis beneficium succedit loco tituli tamen si Episcopus hoc non declaraverit, ibidem num. 44. 89
 4 Patrimonium ad cuius titulum Clericus est promotus non potest sine licentia Episcopi alienari, licet postea Clericus adeptus sit beneficium sufficiens, ibidem num. 48. 89
 4 Patrimonij titulus est subsidiarius in Clerico ad Ordines sacros promovendo, non autem in jam promo- to, ibidem num. 50. 90
 4 Titulus patrimonij de Episcopi licentia potest commutari in titulum beneficii, & è converso, num. 51. 90
 4 Privilegium exemptionis ab oneribus Cameralibus concessum patrimonio donec Clericus assequatur benefi- cium extinguitur adepto beneficio, nec reviviscit per beneficii dimissionem, in cap. Episcopus, num. 52. & seqq. usque ad num. 64. de p[re]ben. 90
 4 Contractum, num. 63. usque in finem. 90
 4 Practicum si dimissio sit coacta, ibid. nu. 66. 90
 4 Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur quam- vis beneficium representet, non tamen est benefi- cium, in cap. Ad audientiam, il secundo num. 59. de relictis. 237
 Vide in vet. *Clericus quoad titulum,* & in vet. *Ordo quoad titulum.*
 6 Patrius est fidei iussor baptizati apud Deum, eum- que in fide catechizat, in cap. Veniens, num. 2. de cognat. spirit. 66
 6 Patrius est non excedat plena pubertate baptizatum, nomen contrahit cognationem spiritualem, ibidem num. 18. 68
 2 Patronus in Collegiatis Ecclesiis de jure patronatus p[re]ferent Prælatum, & Episcopum insitruit, in cap. Nul- lus, num. 5. de elect. 2
 2 Patronus laicus uno p[re]sentato potest alium p[re]sen- tare, Clericus hoc non potest, in cap. Cum autem, n. 1. de jurepatr. 246
 2 Patronus tenetur Ecclesiam tueri ab omnibus oppressi- onibus, ibid. num. 4. 246
 2 Patronus laicus potest duos p[re]sentare successus tempo- rarius, & plures simul co modo ut Episcopus alterū eligat, & admittat, ibid. num. 5. 246
 2 Patronus laicus potest secundum p[re]sentare accumu- lativè, non autem ex toto recedendo à primo, i- bid. num. 6. 246
 2 Ex p[re]sentatio simpliciter facta de secundo intelligi- tur facta cumulativè non privativè, ib. nu. 7. 247
 2 Patronus laicus potest semel tantū variare, ib. nu. 8. 247
 2 Nisi prima p[re]sentatio sit nulla, quia tunc potest p[re]sentare tertium accumulando eum secundo, ibid. num. 9. 247
 2 Patronus potest ex toto recedere à prima p[re]sentati- one invalida, ibidem num. 10. & 24. 247
 2 Patronus laicus an possit recedere à p[re]sentatione facta de indigno, & alium p[re]sentare, ibidem num. 11. pag. 247
 2 Patronus Ecclesiasticus non potest variare p[re]sentan- do alium etiam accumulativè, ibid. nu. 15. 247
 2 Patroni laici non possunt recedere à promissione de non variando, maxime si sit jurata, ib. nu. 27. 248
 2 Patroni laici an teneantur p[re]sentare digniorem, i- bidem num. 42. 250
 2 Patroni laici si ad Ecclesiam vacantem intra quatuor- menses non p[re]sentant, Episcopus ordinabit Ecclesiam, in cap. Cum propter, num. 1. & 9. de jurepa- tron. pag. 254
 2 Patronus laicus habet quadrimestre tempus ad p[re]sen- tandum à laico acquirere, ibid. nu. 2. 254
 2 Patronus laicus, & Ecclesiasticus in quibus differant, ibidem num. 17. & seqq. usque ad nu. 21. 256
 2 Patronus laicus p[re]sentans tenetur indignum an- tevenit ea vice jure p[re]stanti, sicut patronus Eccle- siasticus, ibidem num. 24. 256
 2 Patrono laico habenti unam vocem an inferatur p[re]- judicium ex concessis si Ecclesia compatronæ habeat duas voces, ibid. num. 50. & 73. 258

2 Patrono laico p[re]judicium non debet ex donatione pa- tronatus facta Ecclesiæ à compatronis, ib. n. 61. 260.
 2 Patronus Ecclesiasticus non p[re]sentante infra legitimam tempora institutus est p[re]sentatus à patrono laico, ibid. num. 73. 261
 2 Patronis discordantibus p[re]ficiendus est p[re]sentatus, qui plures habet voces, in cap. Quoniam, num. 1. de jurepatr. 274
 2 Patroni quidvis juris habent in Ecclesia totam ex gratia procedit, & de speciali gratia toleratur, ibid. num. 7. pag. 274
 2 Patronus unus ex duobus potest alterum p[re]sentare, licet ex duobus eligentibus unus non possit alium eli- gere, ibid. num. 14. 275
 2 Patronus efficitur qui Ecclesiam de non esse deducit ad esse, ibidem num. 29. 274
 2 Declaratur, num. 46. 274
 2 Patronus antiquus requirendus est, & p[re]ferendus extra-aneo in reedificatione Ecclesiæ dirigit, ibidem num. 37. pag. 278
 2 Patroni, vel administratores Ecclesiarum p[ro]terea consuetudinis congruam portionem Redoris diminu- ere non possunt, in c. Extirpandæ, n. 5. de p[re]b. 172
 4 Consequendo, qua Patronus aliquid sibi vendicat de fructibus Ecclesiæ ultra portionem Redoris, an valeat de jure communi, ibid. nu. 6. 172
 4 Et quid in Patrono laico, ibid. 172
 4 Patroni qui in fructibus Ecclesiæ se ingerunt, ex Conc. Trid. quas penas incurant, ibid. nu. 8. & seqq. 172
 4 Patronis beneficiorum prohibitum est bona ipsorum committere, ibid. nu. 9. 172
 4 Pona à Concilio imposta patronis occupantibus fru- ctus Ecclesiarum locum non habet nisi in dolo occupatioe, num. 10. 172
 4 Pater qui se ingerit in fructibus Ecclesiæ, cuius non ipse, sed filius est Patronus an incidat in poenam Con- ciliij Tridentini, nu. 11. 172
 4 Patroni Ecclesiarum Parochialium cogi possunt ad assignandam congruam portionem Redotis ibi indi- cutus, num. 12. 172
 2 Patroni plures est possunt unius Ecclesiæ ex causa fun- dationis, vel dotationis, etiam si nequaliter dotave- rit, in cap. Ad audientiam, il primo num. 36. de Ec- cles. edificat. 179
 2 Patronus potest à sua quasi possessione repelli, nisi patronatum probaverit juxta formam Concilij etiam si Ordinarius post Concilium admiserit p[re]sentationē sine causa cognitione, in cap. Consultationibus, nu. 10. de jurepatr. 244
 4 Etiam si patronus probaverit se pet 40 annos p[re]sen- tasse, ibid. num. 11. 244
 2 Jus conferendi Ecclesiam liberè ad Episcopum devolvitur si quæsiio super patronatu laicali infra quadri- mestre fuerit terminata, in c. Quoniam, n. 16. de jurep[ar]t. 258
 Vide in vet. *Jus conferendi.*
 2 Patronus non est Dominus jurisdictionatus, nisi ab- sulte, in c. Ex litteris, nu. 21. de jurepatr. 242
 2 Patronatus in sine instrumenti venditionis univer- sitatis fateri potest se desisse esse patronum, ib. n. 80. 243
 2 Patronus potest Episcopus deserre juramentum de p[re]sentando magis idoneum si subit suspicio ne moveatur aliquo inordinato a Recto, in c. Constitutis, il se- cundo, num. 5. de Appellat. 246
 2 Fallit si contra patronos elicit p[re]sumptio paritij, ib. num. 6. 246
 2 ob Patronorum discordiam cessat Ecclesia à diminis, tolluntur de Reliquis, & ostia clauduntur, in c. Per- latum, num. 1. de Jurepatr. 231
 2 Patroni inter se convenire non possunt, ut unus habeat patronatum in una parte Ecclesiæ, alius in alia, ibid. num. 3. pag. 231
 2 Nec fructus, & possessiones Ecclesiæ, possunt inter se dividere, ibidem num. 4. 231
 2 Possunt tamen inter se pacifice de Rectore alternis vicibus p[re]sentando, ibid. nu. 5. 231
 2 Etiam sine consensu Episcopi, ibid. nu. 6. 231
 2 Item si habeant plures patronatus convenire possunt ut unus p[re]sentes in una Ecclesia, & alius in alia, ib. num. 7. 231
 2 Patronus in fundatione Ecclesiæ potest remittere jus patronatus in totum, aut pro parte, prout ei liberiter, ibidem num. 24. pag. 232

INDEX RERVM

Patronus non eligit Praelatum in Conventuali Ecclesia, sed in Capellanica, in cap. Nobis, num. 2. 14. & 23. de Jurepatr. 250
Patrono debetur processio honoris, & alimentatur ab Ecclesia si vergat ad inopiam, ibid. num. 3. 17. & 25. & seqq. pag. 250
Patronus an in Ecclesia jus patronatus in sessionibus, & aliis actibus temporali domino loci sit praefertendus, ibid. nu. 18. & seqq. 251
Patrono triplex jus competit in Ecclesia patronata, utile, onerosum, & honorificum, ibid. nu. 19. 252
Et jus honorificum in quibus consistat, ibidem num. 20. & 25. 252
Patrono ad Ecclesiam venienti an, & quousque Clerici obuiam exire teneantur, ibidem nu. 26. 252
Patronus in sessionibus, & aliis actibus an sit ceteris praefertendus, ibidem num. 27. & 29. 252
Patrono debetur honor processio, id est praesentationis, ibid. num. 28. & 29. 252
Patronus laicus praesentans indignum an ipso jure priuatus potestate praesentandi, in c. Cum vos, num. 2. & 34. & seqq. usque in fin. de Offic. Ordin. 440
Patronus Ecclesiasticus de jure habet custodiam in Ecclesia vacante, ibid. num. 4. 440
Contra ex Concilio Tridentino, ibid. nu. 6. 440
Patronus laicus non potest se ingerere in rebus Ecclesiae, nec habet custodiam, sed defensionem tantum, ibidem num. 5. 440
Patroni tam laici, quam Ecclesiastici post Concilium Tridentinum nullatenus possunt se ingerere in fructibus beneficij, ibidem nu. 6. 440
Patronus praesentando indignum an ipso jure priuatus pro illa vice potestate praesentandi latissime distentur, ibid. nu. 27. & num. seqq. 441
Quid in patrono Ecclesiastico qui praesentat indignum sciatur, ibid. num. 28. & 29. 441
Et quid signorantur, ibid. num. 32. 441
Et quid in patrono laico, qui praesentat indignum sciatur, ibidem num. 34. & seqq. usque in finem pag. 441
Referuntur Authores, & fundamenta pro opinione negativa, ibidem num. 35. & seqq. usque ad num. 39. pag. 441
Item referuntur Authores, & fundamenta pro contraria opinione affirmatiua, ibid. a d. num. 39. usque ad num. 46. 441
Approbat prima opinio negativa, ibidem a d. num. 46. usque ad num. 56. 445
Et referuntur dictio Lambertini, ibid. num. 56. & seqq. usque in finem 441
Patronus Ecclesiasticus non potest variare, & eo ipso quod praesentat sciatur indignum, jus providendi Ecclesiam ad Episcopum devolvitur, vel ad eum, ad quem pertinet institutio, ibid. nu. 29. & 31. 441
Patronus Ecclesiasticus qui ignoranter praesentat indignum, post collationem potest variare, & habet integrum tempus ad praesentandum, ibidem num. 32. pag. 441
Patronus laicus, qui praesentat indignum ignoranter, infra quatuor menses potest variare, vel alium praesentare, ibid. num. 33. 441
Patronus Clericus habet semestre ad praesentandum, quia variare non potest, laicus vero quadrimestre tantum, quia potest variare, ibid. nu. 38. 442
Patronus laicus habet potestatem praesentandi ex gratia, ibid. nu. 43. 443
Declaratur, ibid. nu. 54. 443
Patronus laicus non obstante reprobatione excommunicationis de primo praesentato, & appellatione ab eo interposita potest alterius nomen deferre, ibidem num. 55. pag. 444
Patronus potest praesentare ad Ecclesiam vacantem a obstante, quod ipso non consentiente alius ad praesentationem Rectoris ad titulum Ecclesiae fuerit ordinatus, in cap. Posthali, num. 1. de Jurepatr. 264
Patroni tam Clerici, quam laici variant indistincte ante praesentationem, postea vero laici tantum, in c. Publico, num. 46. de elect. 111
Pauca qui dicantur, in cap. Ut juxta, num. 32. de off. Ordin. 473
Paucia dicuntur respicive secundum subjectam ma-

teriam, in cap. Multa num. 2. Ne Cleric. vel Monach. pag. 394
Paulus Apostolus quamvis homicida divina ministravit, in cap. Henricus, num. 31. de Cler. pugnari, in duello. 279
Phinees nepos Aaron fuit dispensatus super duobus homicidiis, & permixtis divina ministrare, ibidem num. 31. pag. 279
Paulus IV. & Pij V. dispensationes super successione fratrum Minorum an sint redactae ad terminos Concilij Tridentini, in cap. Nimis praeva, num. 42. de excel. Praelat. 23
Paulus III. persuasus a Cardinali S. Marci ut sibi successorem eligeret omnino respuit, in cap. Acceptimus, num. 30. de Pactis. 564

Pauper, & Paupertas.

Pauper locare potest operas suas spirituales sine laeae simoniae, in cap. Cum secundum, num. 5. de praeben. pag. 209
Pauper non dicitur, qui patrem habet divitem, in cap. Episcopus, num. 21. de praeben. 86
Paupertas excusat a procuratore, in cap. Venerabili, num. 33. de Censib. 281
Paupertas tolerabilior est in Canonico, quam in Rectore Ecclesiae, in cap. Expositissimi, num. 91. 179
Pauper quamvis directe agere non possit contra divitem, ut sibi subveniat, potest tamen judicis Ecclesiastici officium implorare, ut eum compellat, in cap. Licet, nu. 5. de Censib. 167
Pauperes ad collectas non sunt cogendi, ibidem, nu. 10. pag. 268
Declaratur, num. 11. 268
Pauperum appellatio venit etiam Clerici, in cap. Non minus, num. 18. de immuni. Eccles. 168
Paupertas non est iusta causa auferendi bona aliena, in c. Quae in Ecclesiis, nu. 8. de Constitut. 114
Pauperi subveniendum est de proprio, non de Alienis, siue sua culpa in egestatem incidit, siue non, ibidem num. 11. & seqq. 113
Pauper, & inops in quibus differant, remissive, ibid. num. 12. 113
Inanis est actio quam inopia debitoris excludit, in c. Odoardus, nu. 26. de solut. 297
Periculo eius qui nihil habet, nihil esse potest, ibidem num. 27. 297
Paupertas in quibus probat, ibid. nu. 28. 297
Paupertas qualiter probatur, ibid. n. 31. 297
Mendicans praesumitur pauper, nisi creditores probent contrarium, ibid. nu. 32. 297
Paupertas probatur eo ipso quod aliquis cedit bonis, nec ejus corpus debet postea detineri, ibidem num. 14. pag. 297
Pauperes non dicuntur qui opibus patrum sustentari valeant, in cap. Quoniam, num. 6. de Magistris. pag. 204
Paupertas non excusat adulterium: etiam quoad penam civiliter inferendam, in cap. Ex litteris, num. 3. de Divortis. 1076
Pax est finis discordiae, in cap. Treugas, num. 12. d. Treug. & pace 313
Pacis bonum est urgens necessitas dispensandi, in cap. Ubi non est, num. 12. de desponsat. impuber. 110
Peccator publicus palam sunt corrigendi, in cap. Manifesta, num. 17. & seqq. de poenitent. & remissio. pag. 102
Vide in ver. Poenitentia publica.
Peccare nemo debet sub poenitentia, in cap. Immunitate, nu. 21. de immuni. Eccles. 391
Peccator quilibet oculis potest peracta poenitentia promittere, & ministrare, nisi sint extrema quae post poenitentiam impediunt Ordinis executionem, in cap. Quertis, num. 43. de stat. & qual. 213
Peccator non committitur nisi inobediencia in his quae non sunt in se mala nisi quia prohibita, in cap. Cum pridem, num. 4. de pactis. 542
Contractum, num. 12. & 22. & seqq. 542
Peccata quandoque simili nomine censentur, quae simili poena puniuntur, ibidem num. 23. 544

ET VERBORVM.

Peccatum quid sit, ibid. num. 58. 542
Peccata ipsa an cadant sub sigillo Confessionis Sacramentalis, in cap. Officij, num. 25. & seqq. usque ad nu. 33. de poenit. & remiss. 121
Revelatio peccati in confessione detecti an cadat sub prohibitione positiva Ecclesiae, ibid. nu. 33. 121
Peccatum originale per Baptismum deletur in infantibus indistincte, in adultis per contritionem cordis, in c. Omnia nu. 6. de poenit. & remiss. 125
Peccatum an oporteat esse mortale ad hoc ut Poenitentiae Sacramentum sit ad salutem necessarium, ibid. nu. 8. & seqq. 125
Peccata venialia tantum habens non tenetur confiteri jure divino ad obtinendam justificationis gratiam, ibidem num. 9. 125
Peccata venialia a gratia Dei non excludunt, ib. n. 11. 125
Et quamvis utiliter in confessione dicantur, tamen citra culpam taceri, & multis alijs remedijs expiari possunt, ibid. num. 12. 125
Fallit in duobus casibus, num. 13. 125
Peccata venialia tantum habens an tenetur jure positivo semel in anno confiteri, ut satisfacta praecoepo Ecclesiae, ibid. nu. 14. & seqq. 125
Peccata venialia non tenetur quis confiteri semel in anno specialiter, & numeraliter, sed in generali, ib. n. 17. 126
Peccata propria dumtaxat sunt in confessione aperienda, non autem aliena, ibid. num. 27. 127
Peccatum non dimittitur nisi testatur ablatum, in c. Tua nos, num. 11. de Simon. 175
Peccata latentia solum Deum habent auctorem, in cap. Ex tenore, num. 10. de tempor. ordinat. 182
Peccatum nullum est adeo veniale quod non fiat mortale dum placet, in c. A stapula, num. 25. de vita, honest. Cleric. 3
Declaratur, num. 51. 3
Peccatum veniale an, & quando possit fieri mortale, ibid. num. 27. & 31. 3
Peccata minima si negligantur, occidunt, ibidem nu. 28. pag. 3
Peccata mortali non consentiendum, sed potius omnia mundi mala toleranda, in c. Sacris, nu. 28. de his quae vi met. caul. 590
Peccatum originale sine consensu contrahitur, & ideo sine consensu dimittitur, scilicet parvulis, in c. Majoriter, num. 24. de Baptism. 325
Actuale vero consensu contrahitur, & ideo sine consensu minime relaxatur, ibid. nu. 55. 325
Peccatum originale est peccatum Naturae, Actuale vero est peccatum personae, ibid. nu. 56. 325
Peccatum originale non est fomes, seu pronitas ad peccandum, quae remaneat etiam post Baptismum, n. 57. 325
Peccatum originale quid sit, ibid. nu. 58. 325
Languor Naturae dicitur, ibid. nu. 59. 325
Peccata Deus non dimittit ex parte, sed ex toto, ibid. num. 61. & seqq. 325
Peccati originalis poena est caecitas visionis Dei: actualis vero gehennae perpetua cruciatus, ibid. nu. 63. 325
Peccatum graue, & mortale idem sunt, in c. Falsidicus, num. 146. de enim. fall. 317
Peccatum est dictum, vel factum, vel conceptum contra legem aeternam, in c. Cum esset, n. 32. de testam. 142
Peccatum non est quod est praeter legem Divinam, ibidem nu. 341. 343
Peccati iteratio transit in consuetudinem peccandi, in c. Cum non ab homine, nu. 39. de judic. 12
Peccatum in Spiritum Sanctum est peccatum obstinationis, in c. Immunitatem, nu. 22. de Immunitate Ecclesiae. pag. 391
Peccatum eadem qualitate purgatur, quae originatur, in c. Manifesta, n. 16. de poenit. & remiss. 102
In occasione proxima peccati ex sententia ejusdem Theologi licitum est perseverare ob sui, vel alterius commodum spirituale, vel temporale, in cap. Ne imitari, nu. 322. de Constitut. 93
Vide in ver. Consummatio.
Peccunia, & patrimonium dicuntur vita hominis, in c. Interfessit, num. 13. de homicid. Declaratur, ibid. cum. 16. 212
Peccunia per simoniam collata an, & quando sit restituenda ei qui contulit, in c. Tua nos, 13. de Simon. 174
Peccunia pro monasterio construendo relicta si non iust-

ficiat, convertitur in alium usum, in c. Nos quidem, nu. 16. de Testam. 112
Peccunia ad certum usum relicta non potest per suorem ad alium usum deputari, quando in eum casum Testator providit quid fieri debeat, ibidem num. 32. pag. 114
Declaratur, num. seqq. 114
Peccunia obediunt omnia, in cap. Significandis, nu. 40. de offic. Delegat. 413
Declaratur, ibidem 413
Peccunia etajfectiva quae sit, in c. Naviganti, nu. 7. de Viur. pag. 295
Peccunia nullus est usus, ibidem nu. 26. 298
Peccunia receptio libertatem eligentium profus non tollit, in c. Nobis, num. 65. de Simon. 157
Peccuniam dans ut spirituales jurisdictionem exerceat, officio privatur, & sic conferens illud amplius conferre non potest, & canonice puniatur, in c. Praeterea num. 1. Ne Praelat. vices suas. 187
Peccunia exigentes a Clericis incidunt in excommunicationem latae sententiae, in c. Non minus, num. 35. de Imm. Ecclesiae. 309
Poenis, & quibusdictiones diminuant liquid de significatione ejus, cui adjuvantur, in c. Vetra, num. 50. de Cohabit. Cler. & Mulier. 12
Poenitus dictio importat nullitatem ipso jure etiam si praeparatur verbo futuri temporis, in c. Nobis, num. 36. de Simon. 155
Poenitus, ad verbum adjectum verbo futuri temporis an importet Canonem latae sententiae, in c. Quisquis, nu. 10. de elect. 101
Poenitus dictio quid importet, in c. Cum 12 Ecclesiae, num. 4. de Major. & obed. 100

Pensio communis.

Pensio cum clausula, & malis, & commodis sustentari valet, &c. censetur relevata ex causa alimentorum in c. Ad hoc, nu. 14. & 16. de Solut. 298
Pensio, census collecta, & decima sunt debentur reale, & obligant possessorem etiam pro terminis praeteritis, ibidem num. 16. & 19. 298
Et an sit in optione creditoris vel agere contra successorem, vel contra antiquum possessorem, seu ejus heredem, ibid. num. 37. & seqq. 291
Pensionem conditionalem facit clausula, Dummodo remaneant mille pro Episcopo, ibid. nu. 24. 297
Et in pensione onus probandi quod mille remaneant incumbit pensionario, ibid. nu. 27. 298
Etiamsi Episcopus reservationi consenserit, ibid. 298
Et probatio debet esse plena, ibid. 298
Pensio relevata cum clausula, Dummodo remaneant tot pro Titulari si sit excessiva, non est nulla in totum, sed reducibilis, ibid. nu. 28. 292
Fallit si sit relevata cum praedicta clausula, & expressione certi valoris, ibid. nu. 29. 292
Tridentino Concilio Papa censetur derogare referendo pensionem cum clausula, etiamsi non remaneant mille pro Episcopo, ibid. nu. 30. 292
Idem si sciat valorem fructuum, juxta quam non remaneant mille, ibid. num. 31. 292
Pensio pure relevata est reducibilis si non remaneant mille pro Episcopo, & Papa fuerit deceptus in expressione valoris facta in cedula consistoriali, ib. n. 32. 292
Pensio in materia favorabili venit appellatio beneficii, in c. Vergentis, nu. 30. de Haret. 228
Vide in ver. Pensio a quo reservanda.
Pensio quid sit, & quatuorplex.
Pensio de jure communi est quid meret temporale nihil habens spiritualis trans eorum, & reservari potest etiam infanti, in c. Cum in cunctis, nu. 99. de elect. 46
Pensionem quae hodie beneficii loco assignatur ut commodius quis sustentari valeat, vel ex causa reparationis, seu cessiois sunt quid spirituale, seu spiritualis annexum, ibid. nu. 100. 47
Pensio non est vere, & proprie beneficium ecclesiasticum nec venit beneficii appellatione, ibid. nu. 101. 47
Declaratur, ibid. nu. 104. 47
Pensio venit appellatio beneficii in materia, in qua sit redditus ad jus commune, secus in materia correctoria, & restringibili, ibid. nu. 104. 47
Peccato

INDEX RERVM

Vide in ver. *Alia in pensionibus.*

Pensio super Cathedralibus, & Parochialibus.

- 1 Pensio non comprehenditur in litteris ad beneficia, nisi de illa fiat mentio, ibid. nu. 104. 47
- 1 Pensio an sit beneficium, & veniat beneficii appellacione, in c. Ad audientiam, nu. 40. Latissime dicitur utque ad num. 121. de Rescriptis. 216
- 1 Pensionum duo sunt species, ibid. nu. 41. 216
- 1 Pensio cessante fraude super fructibus Ecclesie constituitur potest nomine beneficii, ibid. nu. 43. 216
- 1 Pensio qua in titulum beneficii assignatur vice, & proprie est beneficium Ecclesiasticum, ibid. nu. 44. 216
- 1 Diffinitur licet beneficium, ibid. nu. 45. 216
- 1 Item de illa fieri debet mentio in litteris, sicut de beneficio, ibid. num. 46. 216
- 1 Item simoniacum est pro ea obtinenda pecuniam dare ibidem num. 47. 216
- 1 Pensio quid sit, & unde dicitur, ibidem num. 48. & seq. pag. 216
- 1 Pensio pendet formaliter a beneficio, a quo detrahitur sicut usufructus a proprietate, ibid. nu. 49. 216
- 1 Pensio que simpliciter constituitur super fructibus Ecclesie, & alicui assignatur auctoritate superioris, an sit beneficium, & beneficii nomine intelligatur, ibidem num. 50. & seq. usque ad num. 74. 216
- 1 Pensio repraesentat ipsum beneficium, ibidem num. 52. pag. 217
- 1 Pensio non includitur in mandato de providendo alicui de beneficio usque ad certam summam, ibidem num. 56. pag. 218
- 1 Pensio ex stylo Concilii Tridentini non habetur pro beneficio, ibidem num. 69. & 130. 218
- 1 Pensio est suspensio mere temporale nihil habens spiritualitatis annexum, & cadere potest etiam in laicum, ibid. num. 71. 81. & 128. 219
- 1 Item potest pretio constitui, transferri, ac redimi sine labe simoniae, ibid. num. 72. 219
- 1 Nec de illa fieri debet mentio in litteris, ibidem nu. 73. & 97. pag. 219
- 1 Pensio que hodie ex stylo assignatur loco beneficii an sit beneficium Ecclesiasticum, & veniat illius appellacione, ibidem num. 74. & seq. usque ad num. 121. pag. 219
- 1 Non est quid mere temporale, sed spirituale, vel spirituali annexum, & preteritum Clericatum instat beneficii, ibidem num. 75. & 81. 219
- 1 Et in Rotae auditorio receptum est, ut non sit quid prophatum, sed annexum spirituali, ibid. n. 81. 219
- 1 Pensio Clerico assignari potest sine ulla erectione, aut canonica institutione, ibid. nu. 101. 241
- 1 Pensio ex litteris Rotae est quoddam jus temporale, id est ad tempus separatum, & formale per se distinctum a beneficio, ibid. num. 112. 242
- 1 Pensio in materia otiosa, & fructe intelligenda non venit beneficii appellacione, ibid. nu. 113. 242
- 1 Etiam si beneficium exprimat per dictionem universalem quodcumque, ibid. nu. 114. 242
- 1 Secus si materia sit favorabilis, ibidem num. 117. 113. 119. 131. & 134. 242
- 1 Pensio in materia favorabili venit beneficii Ecclesiastici appellacionem non ex proprietate vocabuli, sed per interpretationem extensivam, ibidem num. 117. & 129. pag. 242
- 1 Pensio non dicitur beneficium, in c. Multa, nu. 29. Ne Cler. vel Monach. 301
- 1 Episcopus non potest quemquam ad sacros ordines promovete ad titulum pensionis, nisi pro necessitate vel commoditate Ecclesiarum suarum, in c. Ad audientiam, nu. 135. de Rescriptis. 244
- 1 Pensiones sunt fructus civiles. *Vide in ver. Fructus civiles qui.*
- 1 Pensio perpetua facti Ecclesiam censualem, in e. Nisi essent, num. 11. de Præbendis. 115
- 1 Pensionis impositio est alienatio, seu donatio rerum Ecclesie, ibidem nu. 17. 131

Pensio quoad artem.

- 1 Pensio minori septennio reservari non potest sine dispensatione Apostolica, in cap. Cum in cunctis, num. 24. & 100. de elect. 46
- 1 Pensio de iure communi est quid mere temporale nihil habens spiritualitatis annexum, & reservari potest etiam infanti, ibidem num. 99. 47

ET VERBORVM.

Pensio quoad Simoniam.

- 4 Et consensus titularis est simoniacus, ibidem, num. 33. pag. 131
- 4 Pensio super beneficio, de quo alicui per obitum providetur, imponi non potest sine expressa licentia Papae, ex decreto Pauli IV. ibid. num. 19. & 61. 131
- 4 Pensionis ab Ordinario impositae non datur confirmatio Apostolica, sed Papa ex integro reservat, ibid. num. 60. pag. 131
- 4 Pensio alicui Ecclesie ab Episcopo imponi non potest ex declarationibus S. Congregationis Concilii, ibidem num. 62. pag. 131
- 4 Pensiones ex usu, & stylo Romanæ Curie solus Papa reservat, ibid. num. 63. 131
- 1 Pensio reservata non facta mentione alterius pensionis reservata super eodem beneficio est subrepticia, ac nulla, in c. Super litteris, num. 67. de Rescriptis. 128
- 4 Episcopus an possit auctoritate ordinaria pensiones imponere super pretentibus beneficiis cum sine dispensatione, late discutitur, in cap. Nisi essent, num. 14. & seq. usque in fin. de Præbendis. 130
- 4 Sine iusta causa non potest, ibidem, num. 15. & 17. pag. 131
- 1 Nec sine consensu titularis, ibid. num. 22. 131
- 4 Nec quando beneficium confertur cum pacto solvendi pensionem, ibidem num. 18. 131
- 4 Nec quando fructus Parochialis non excedunt ducentos centum, ibid. num. 25. 131
- 3 Nec quando pensio excedit medietatem fructuum, ibidem num. 27. 131
- 4 Episcopus in collatione beneficii convenire non potest ut pensio solvatur sibi, vel alteri, ibidem, num. 18. & 51. 131
- 4 Pensio super fructibus beneficii vacantis non potest ab Episcopo reservari, ibidem, num. 23. & num. 23. 131
- 4 Episcopus an possit imponere pensionem duratam ad vitam gravati, ibidem num. 18. & seq. 131
- 4 Episcopus an possit imponere pensionem ad vitam pensionarij, ita ut sit transmissibilis ad successores in beneficio, ibidem num. 32. & seq. usque in finem. pag. 133
- 4 Pensio imposita ab Episcopo pro persona sibi beneficiata est simoniaca, & confidencialis ex Bulla Pij V. ibidem num. 36. 133
- 4 Episcopus potest reservare pensionem per modum quantitatis, non autem per modum quotæ, ibidem num. 37. 133
- 4 Sed contra, ibidem num. 38. 133
- 4 Episcopus pro bono pacis, & ex causa concordie potest imponere pensiones transmissibiles ad successores in beneficio, ibid. ibidem num. 39. 133
- 4 Contrarium, ibid. num. 40. 134
- 4 Papa censetur derogare Concilio Tridentino reservando pensionem cum clausula *etiam si non remaneant mille pro Episcopo*, in cap. Ad hoc, num. 30. de solut. 292
- 4 Idem si sciat valorem fructuum iuxta quem non remaneant mille, ibidem num. 31. 292
- 4 *Vide in ver. Pensio, & communia.*
- 6 Prælati potest Ecclesiam constituere pensionarium, in c. Audivimus, num. 3. de collat. detegen. 333
- 6 Declaratur, ibid. num. 6. 339
- 6 Pensio bona fide imposita super beneficio sine auctoritate Episcopi non excedit vitam solventis: secus si cum Episcopi auctoritate, ibidem, num. 6. 333
- 6 Contrarium, ibid. num. 7. 333
- 6 Pensiones ex stylo solus Papa reservat, & nulla declarantur reservationes pensionum ad vitam factæ à Vicario Leonensi, ibidem num. 8. 333
- 4 Pensio pure reservata est reducibilis si non remaneant mille pro Episcopo, & Papa facit deceptus in expressione valoris facta in cedula Consultationis, in c. Ad hoc, num. 32. de solut. 292

Pensionis quotæ.

- 4 Pensio super beneficio de iure imponi non potest nisi superint reditus sufficientes ad sustentationem Rectoris, in c. Nisi essent, num. 26. de Præbendis. 131
- 4 *Vide Pensio super Cathedralibus, & c.*
- 4 Papa ex stylo non reservat pensionem ultra dimidiam fructuum, ibidem num. 27. 131

Pensio quoad solutionem.

- 1 Pensio si valor monetæ alteretur intrinsece solvi debet de pecunia, que curebat tempore reservationis, in c. Olim, nu. 12. de censib. 273
- 4 *Vide in ver. Moneta.*
- 4 Pensioni contentiens sub solitis censuris si non solvit in tempore ex stylo Rotæ illas incurrit sine alia litterarum intimatione, in cap. Odoardus, num. 81. de solut. pag. 301

Pensio quoad Tonsuram, habitum Clericalem, & Officium.

- 2 Pensiones super fructibus beneficiorum Ecclesiasticorum hodie non servantur nisi prima tonsura initiatus, in c. Cum in cunctis, num. 24. de elect. 46
- 2 Pensiones obtinentes ultra sexaginta duceatos auri de Camera ex Bulla Sixti V. tenentur habitum Clericalem & tonsuram desere, & non deferentes habitum, pensionibus sunt ipso facto privati, ibidem num. 25. 46
- 2 Item tenentur dicere Officium B. Mariæ Virginis ex Bulla Pij V. ibid. num. 26. 46
- 2 *Vide in ver. Pensionarius.*
- 2 Pensio hodie datur propter Officium, sicut beneficium ibidem num. 27. 46
- 2 Pensio non debet reservari nisi in habitu Clericali in c. dentibus præterquam si non excedat sexaginta duceatos auri de Camera, in c. Ad audientiam, num. 76. de Rescriptis, pag. 219
- 1 Clericatus tamen requiritur etiam si sexaginta duceatos non excedat, ibid. num. 77. 219
- 1 Laico reservari non potest nisi per Papam, ibidem num. 78. 219
- 1 Pensio datur hodie propter Officium, sicut beneficium ibidem num. 80. 219
- 1 Pensio que hodie ex stylo assignatur loco beneficii, præteritum Clericatum instat beneficii, ibidem num. 75. & 81. pag. 219

Pensionis translatio.

- 7 Pensionem habens super Parochiali, ad quam fuit præteritatus cum facultate transferendi an possit eam transferre in filium illegitimum ad pensiones obtinendas dispensatum, in c. Ad extirpandas, num. 26. de fil. Presbyter. pag. 327
- 2 Pensionarius etiam ex causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesie cogi non potest ad sacros ordines suscipiendos, in cap. Quærit, num. 28. de erat. & qualis 251
- 2 Pensionarius quamvis Ecclesie non inserviat, tamen gaudet fori privilegio instar obtinentis beneficium, in cap. Cum in cunctis, num. 103. de elect. 47
- 4 Pensionarij an sint cogendi contribuere ad onera cum non superint centum pro rectore, in cap. Extirpanda, num. 20. de Præbendis. 133
- 1 Pensionarij olim non tenebantur ad horas, sed hodie